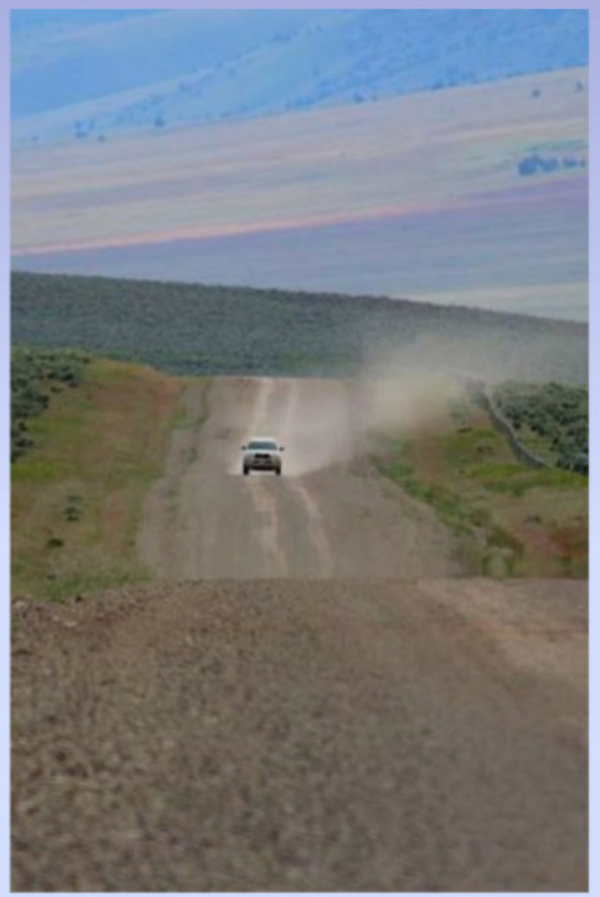

IN DE VOETSPOREN

VAN

PATER DE SMET

(OF WAT IK TUSSEN 2006 EN 2018 BEZOCHT)

VICTOR DRIESSENS

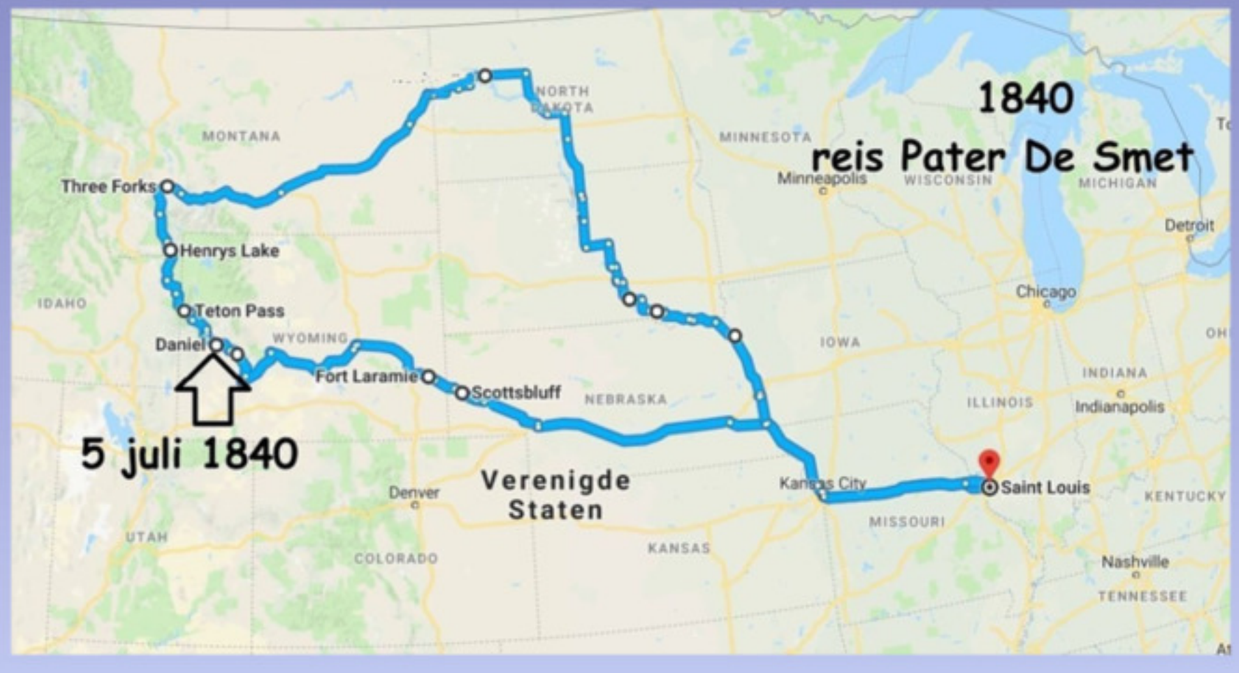
Naar de Rotsbergen (1840 en 1841)

Een ontmoeting met de Mormonen (1846)

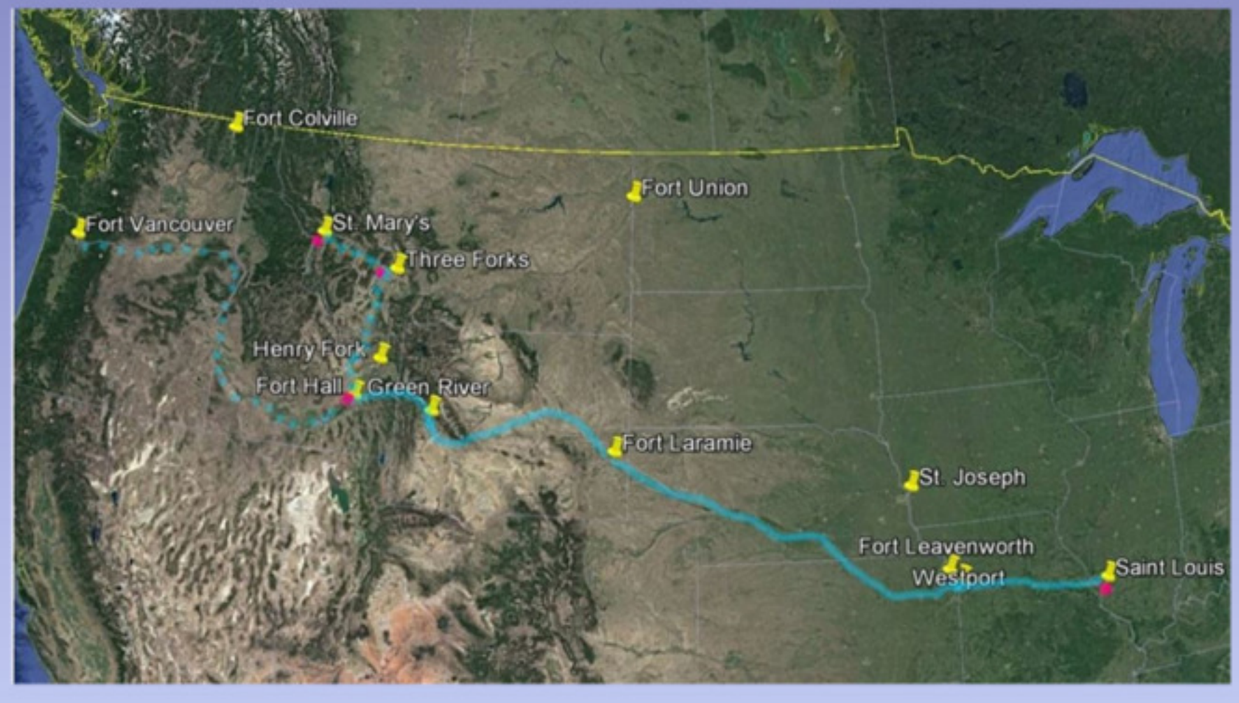
De Oregon Trail is een meer dan 3400 km lange route die van oost naar west door de V.S. loopt, van Missouri tot aan de monding van de Columbia rivier. De route werd gebruikt door pioniers die in Oregon een nieuw leven wilden opbouwen. Vooral in de vallei van de Willamette rivier was vruchtbare landbouwgrond beschikbaar. Het oostelijk deel van de Oregon Trail werd ook gebruikt door andere routes naar het westen, zoals de California Trail, de Mormon Trail en de Bozeman Trail. De afsplitsing naar Californië werd na 1849, tijdens de "Gold Rush", intensief door de "fortyniners" gebruikt. Maar wanneer in 1869 de transcontinentale spoorweg voltooid was, nam de Oregon Trail in betekenis af.

In de jaren 1840 leefde de idee nog sterk dat de "The Great American Desert" onbewoonbaar was. Het was er trouwens illegaal om nederzettingen te bouwen. De prairie aan de westzijde van de Mississippi en de oostzijde van de Rocky Mountains was in die tijd gereserveerd voor de indianen. Maar vanaf 1840 werd "Oregon" bekend als een soort beloofd land met zeer vruchtbare grond en een uitstekend klimaat. Tot 1846 werd het gebied samen door Groot-Brittannië en de V.S. bestuurd. In 1840 had de HBC drie forten op de Trail. Fort Hall, Fort Boise, Fort Nez Perce en Fort Vancouver. Die forten werden belangrijke steunpunten voor de reizigers op de route.

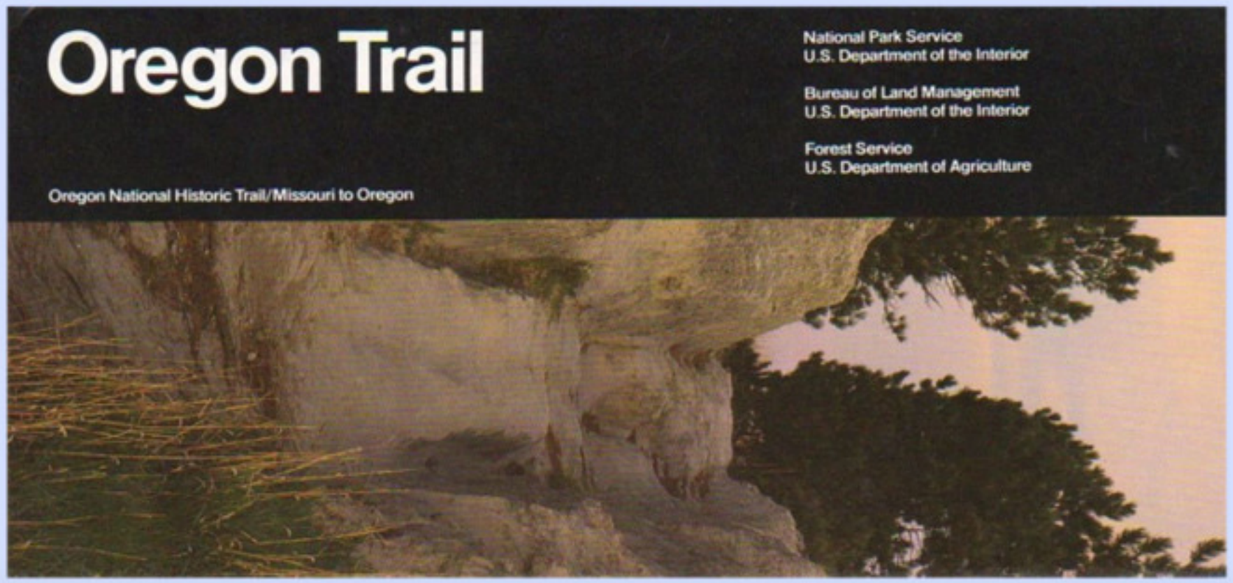
Om Oregon te bereiken had men een aantal opties. Men kon rond Zuid-Amerika zeilen. Een hachelijke onderneming. Nadien kon men er ook via de landengte van Panama komen. Maar daar lagen tropische ziekten op de loer. Men kon ook per stoomboot via de Missouri rivier tot aan Fort Benton varen en van daar de laatste hindernis nemen, de bergpassen door de Cascades. Tot slot kon men ook gewoon over land trekken : de Oregon Trail, een route van meer dan 3000 kilometer. Zo'n 400.000 pioniers waagden die trektocht. Pioniers trachtten de tocht meestal in het warm seizoen te volbrengen, pakweg gedurende zes maanden. De tocht langs de Oregon Trail was niet makkelijk en de meeste pioniers vingen de tocht aan met vrouw en kind, in min of meer georganiseerde groepen van tientallen tot soms wel honderden mensen. Veel mensen kwamen om, niet door vijandige indianen, maar door ziekte en ongevallen.

reisweg van Pater Desmet in 1840

reisweg van Pater Desmet in 1841

de volledige Trail

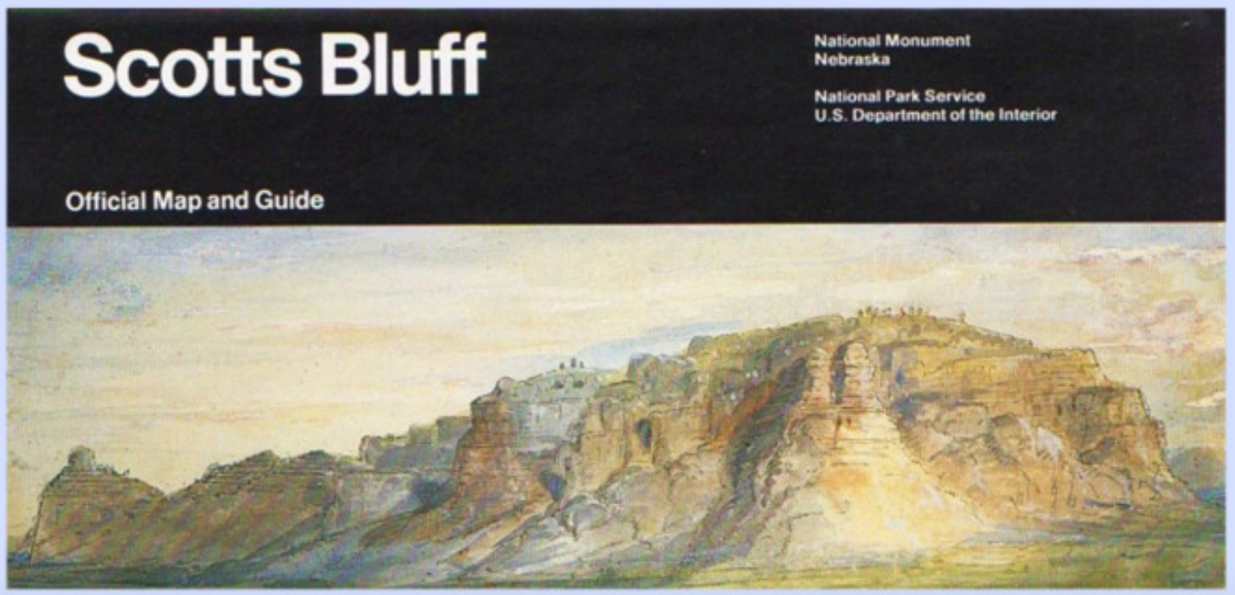
het spoor is nog duidelijk te zien (Nebraska)

de Platte rivier (Nebraska)

Chimney Rock (Nebraska)

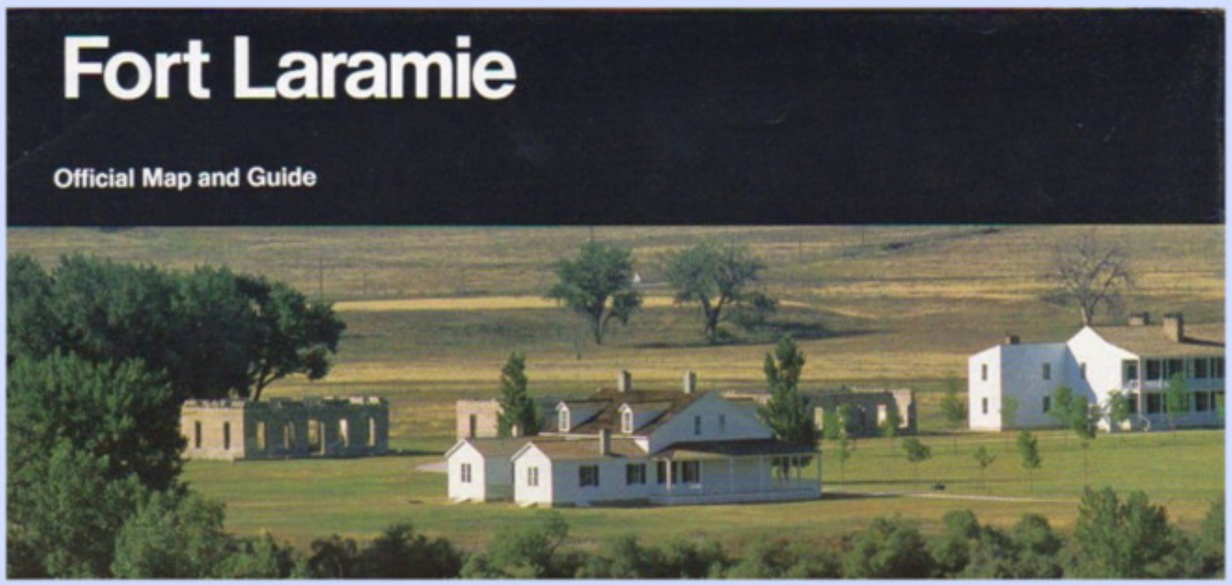

voor de emigranten een wegwijzer op de Trail ...

... Scotts Bluff (Nebraska)

Old Bedlam (Wyoming)

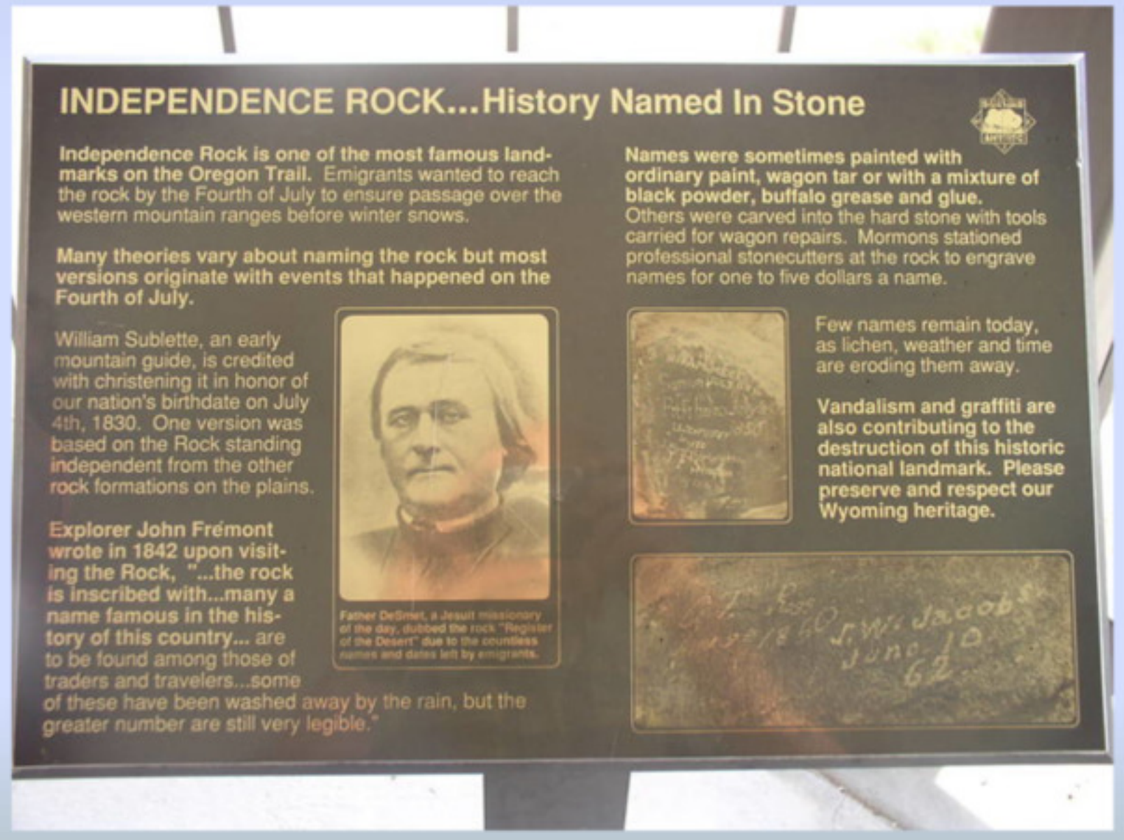
Oregon Trail Ruts : sporen in de kalksteen

Ayres Natural Bridge (Wyoming)

Independence Rock (Wyoming)

Independence Rock (Wyoming)

ernaast : de Trail

The Register ...

... of the Desert

Devil's Gate en de Sweetwater rivier (Wyoming)

de weg naar South Pass

de Sweetwater rivier (Wyoming)

hier is nog voldoende water

de kale hoogvlakte

gelukkig is hier de Green rivier (Wyoming)

de Snake rivier (Idaho)

moeilijk om bij het water te komen

hier vielen slachtoffers

onmogelijk om over te steken

Fort Hall (Idaho), hier sloeg men af naar California

Three Island Crossing (Idaho) : hier kon je eindelijk over de Snake rivier

en ook hier blijft het spoor zichtbaar

in Farewell Bend (Oregon) ...

... verlaten we de Snake rivier

de Blue Mountains (Oregon)

klimmen, door dichte bossen

eindelijk, de Columbia rivier ...

... nu Lake Wallula (Washington)

Oregon Trail IC - Baker City (Oregon)

dit geeft een idee

voortrekkers en ...

... Native Americans in het museum

de Trail naar het eindoel ...

... maar De Smet volgde een andere weg,
door de hoge prairie ...

... naar het noorden

de Big Sandy rivier (Wyoming)

The Prairie of the Mass ...

... in Daniel (Wyoming)

men blijft er jaarlijks de eerste mis uit 1840 herdenken ...

... en beneden was de plek van het Rendezvous met de trappers

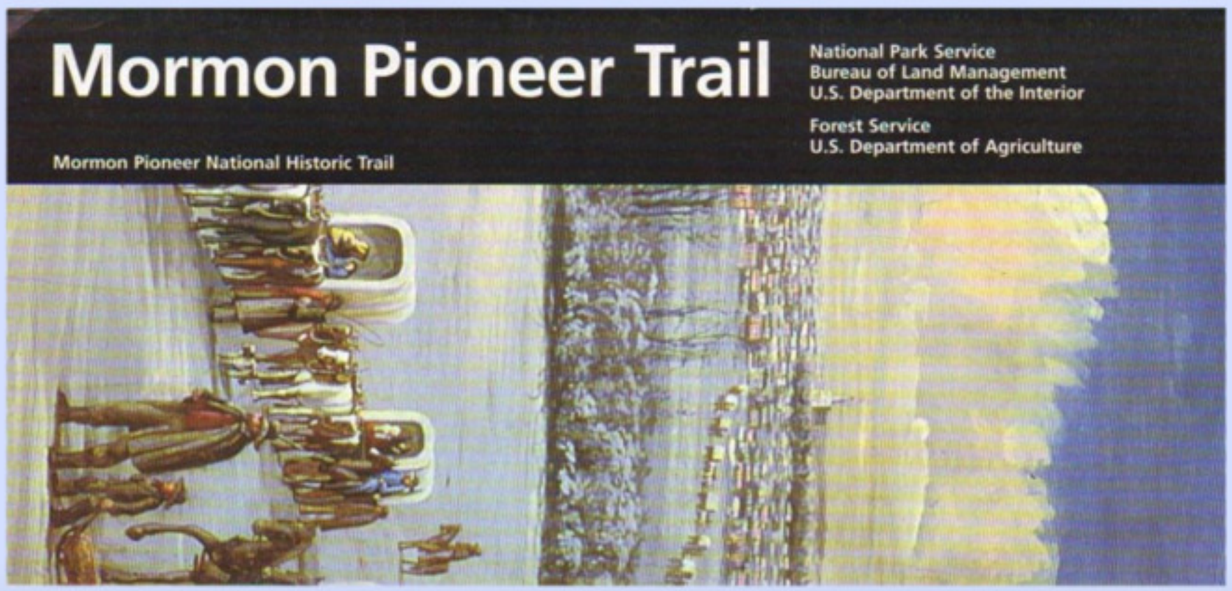

Henry's Lake (Idaho) ...

... naast het Yellowstone National Park

daar doemen de Rotsbergen op

Mormon Pioneer National Historic Trail

de route die de Mormonen volgden (de Mormon Trail)

This is the Place Monument - Salt Lake City (Utah)

Pater De Smet herdacht

in 1846 wees hij in Council Bluffs de Mormonen de weg

de omgeving van Salt Lake City is prachtig

De missies

In het jaar 1845 gebruikten de Amerikanen voor het eerst de term "Manifest Destiny". Hiermee bedoelden ze dat het de vanzelfsprekende, door God bedoelde taak was van het Amerikaanse volk om bezit te nemen van het westen van het continent. In dit kader moeten we ook de trek naar het noordwesten van de V.S. zien.

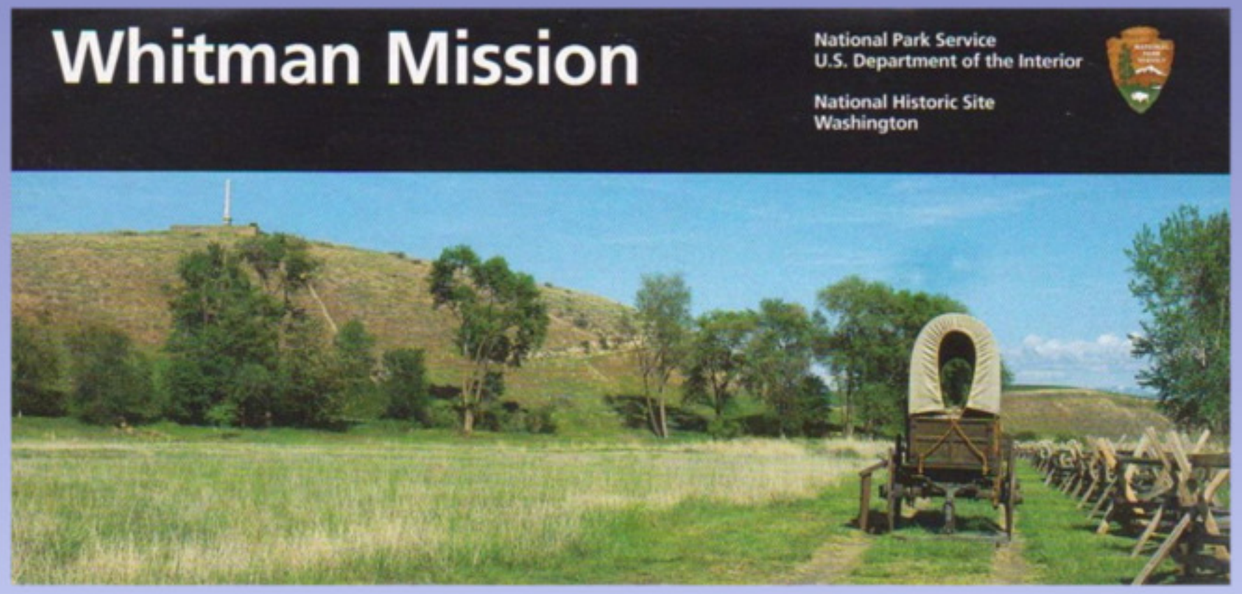
Terwijl duizenden emigranten naar het westen van de V.S. trokken om er een nieuw leven op te bouwen, konden de missionarissen niet achterblijven. In 1834 stichtte de methodist Jason Lee een missie bij The Dalles. In 1836 trokken Henry Spalding en Marcus Whitman met hun vrouwen naar Oregon. Na zijn verkenning in 1840 trok Pater De Smet met een aantal missionarissen mee met een eerste migrantengroep (de Bartleson-Bidwell Party in 1841) naar het noordwesten. Zijn doel was net zoals Spalding en Whitman missies bij de indianen op te richten. Deze keer geen protestantse maar katholieke missieposten.

Dat was niet evident omdat de indianen en de missionarissen niet op dezelfde golflengte zaten. Marcus Whitman en zijn echtgenote hebben dat onbegrip met hun leven moeten bekopen. Toch zijn de Jezuïeten erin geslaagd om een aantal missies op te richten, waarvan er een aantal tot op de dag van vandaag zijn blijven bestaan.

De Smet en zijn collega's wilden natuurlijk de indianen tot het katholicisme bekeren. Maar De Smet wou ook de vrede bewaren en de indianen beschermen. Hij wist dat ze door de massale blanke immigratie op korte termijn aan het kortste eind zouden trekken.

de eerste protestantse en katholieke missieposten (blauw - rood)

in de buurt van Walla Walla (Washington)

de missie van Marcus Whitman

tragedie in Waiilatpu, Marcus Whitman en zijn echtgenote Narcissa ...

... werden er door Cayuse indianen in 1847 vermoord

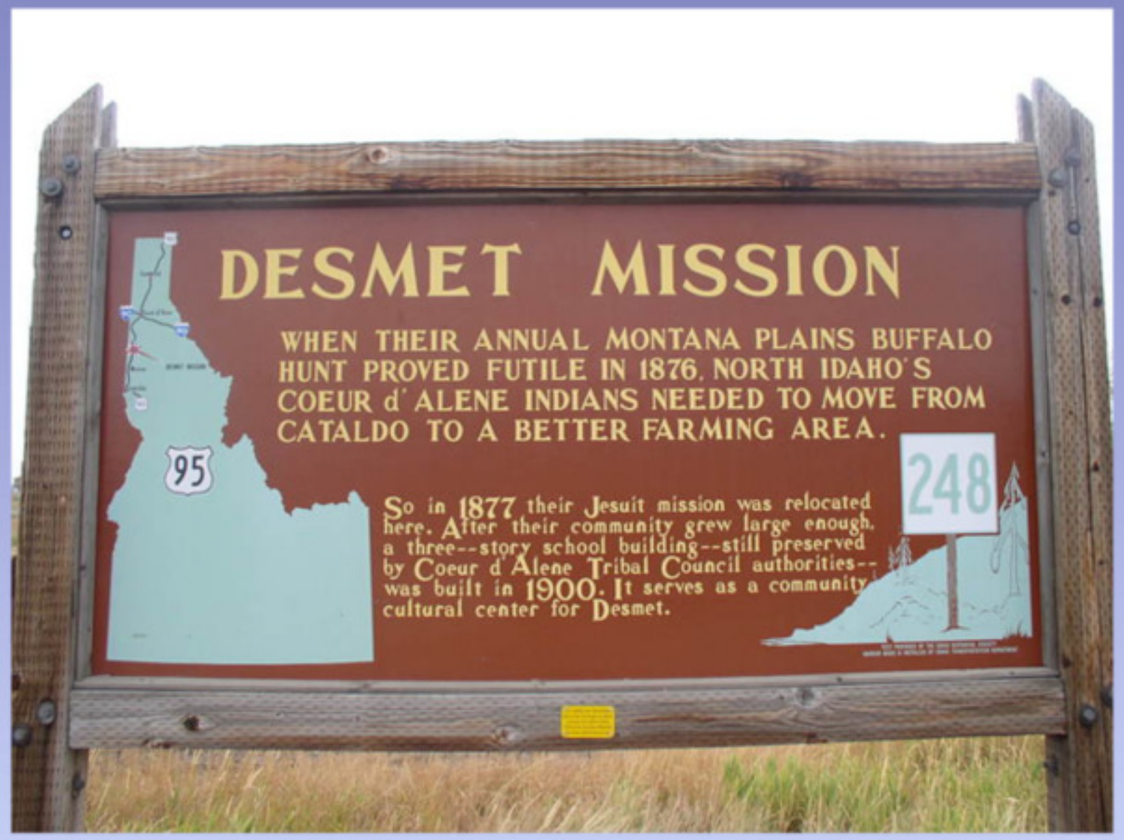
Lapwai Mission (Idaho)

de missie van Henry Spalding

de Nez Perce waren toen nog vreedzaam

de DeSmet Mission (Idaho)

de missie vandaag

St. Maries aan de St. Joe rivier (Idaho)

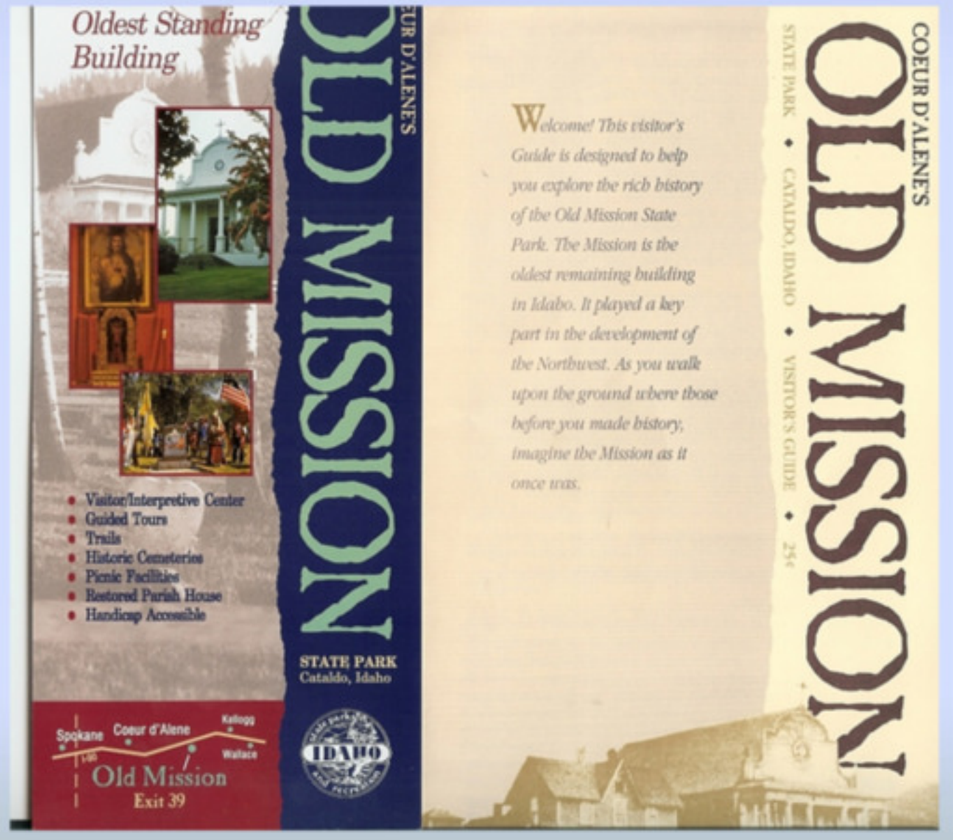

Saint Joseph Mission (Idaho)

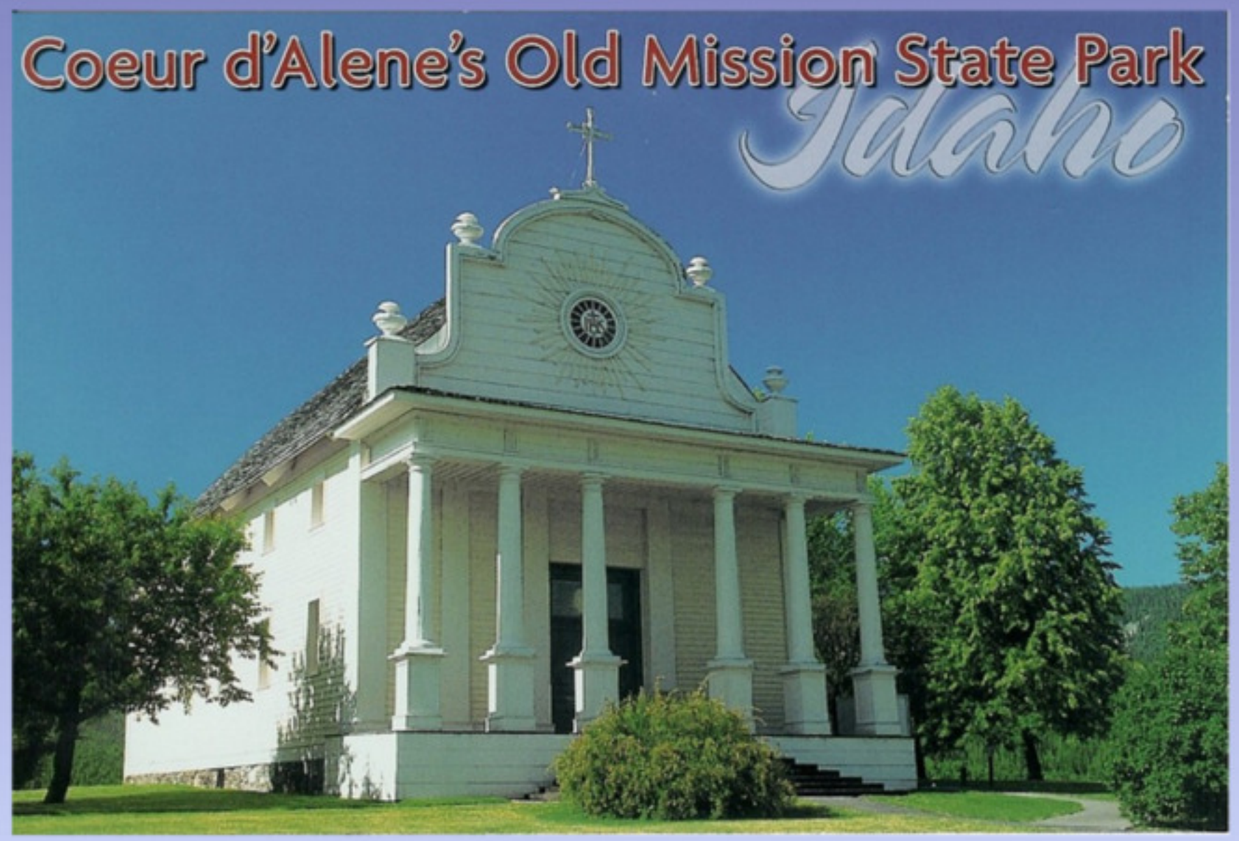

Sacred Heart Mission (Idaho)

het oudste gebouw in Idaho

Coeur d'Alenes's Old Mission State Park (Idaho)

geen National Park, maar een park van de staat Idaho

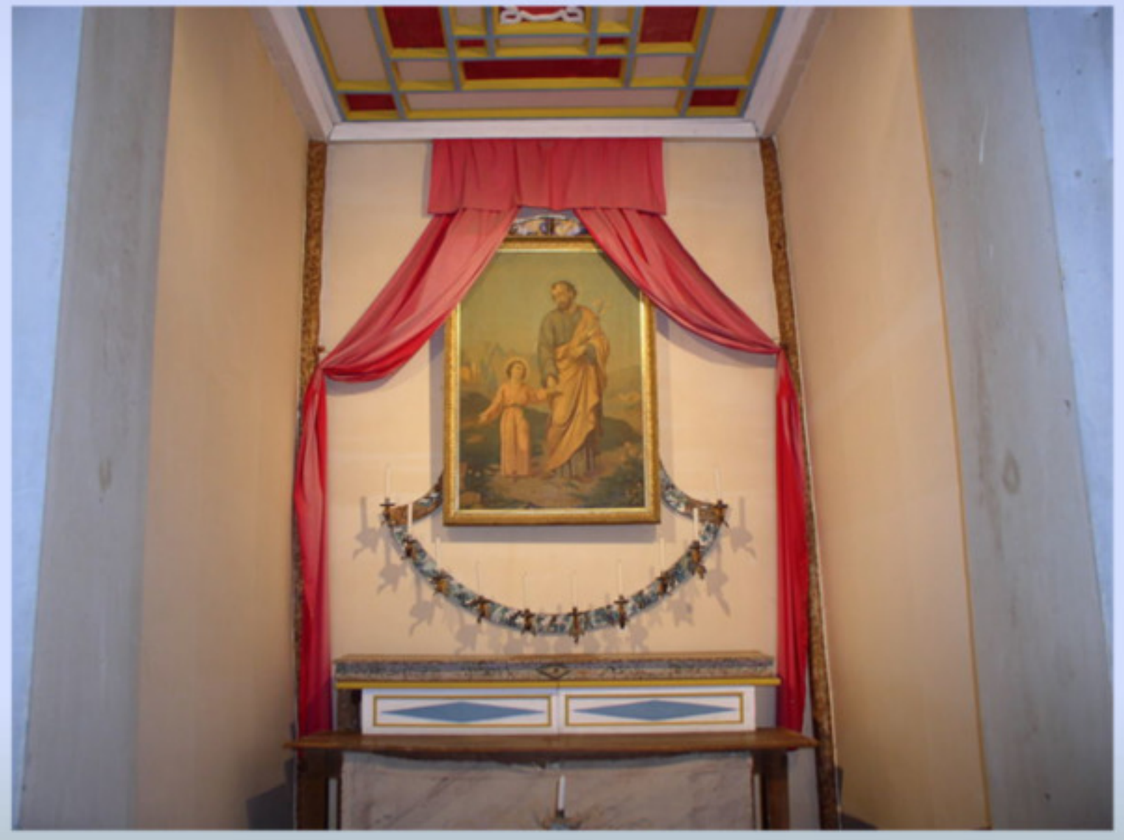
een mooi museum

gebouwd voor en door de Priemharten

het oudste gebouw in Idaho (1850-1853)

Old Mission of the Sacred Heart (Idaho)

Flathead Reservation (Montana)

het reservaat van de Plathoofden

gestart door Pater De Smet

in hun prachtige St. Ignatius kerk

Fort Owen (Montana)

hier stond de oorspronkelijke St. Mary's Mission

in 1850 werd de missie verkocht aan Major John Owen

tussen 1850 en 1871 was het een handelspost

de opvolger was St. Mary's Mission (Montana)

met een nieuwe kerk opgericht door Pater Ravalli

het graf van Pater Ravalli (1812-1884)

de Bitterroot rivier (Montana)

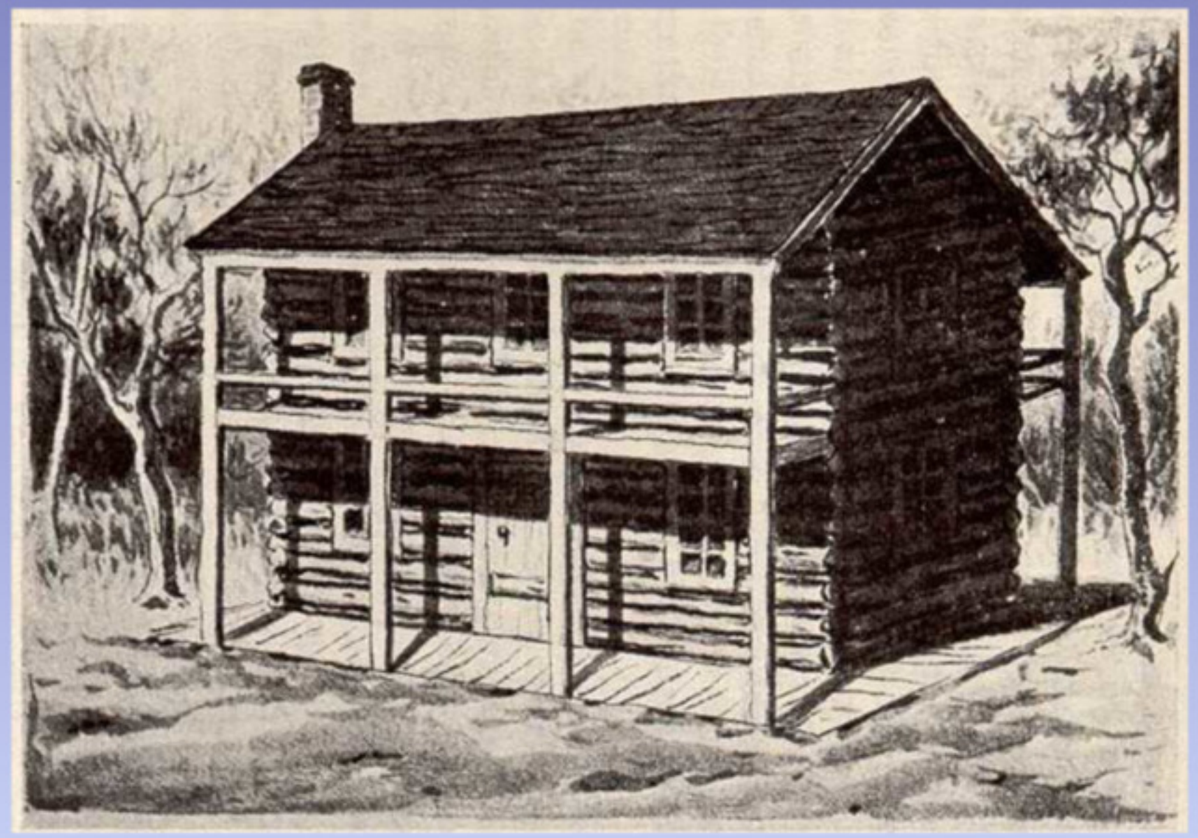
Florissant

en

Saint Louis

De Franse koning Lodewijk XIV stimuleerde kolonisatie, ook in Noord-Amerika. Zo ontstonden Quebec en Louisiana. Quebec werd in 1763 door Engeland veroverd en de rest van Louisiana kwam in Spaanse handen. Uiteindelijk kocht de V.S. Louisiana in 1803 van Napoleon. Na de overdracht aan Spanje stichtten Spaanse en Franse kolonisten steden langs de Mississippi, zoals Saint Louis en Fleurissant. De bevolking bleef lange tijd Franstalig en katholiek. De slavernij werd pas in 1865 in Missouri afgeschaft. Het aandeel van slaven bij de opbouw van de economie in Missouri is dus lange tijd belangrijk geweest, ook voor de jezuïeten.

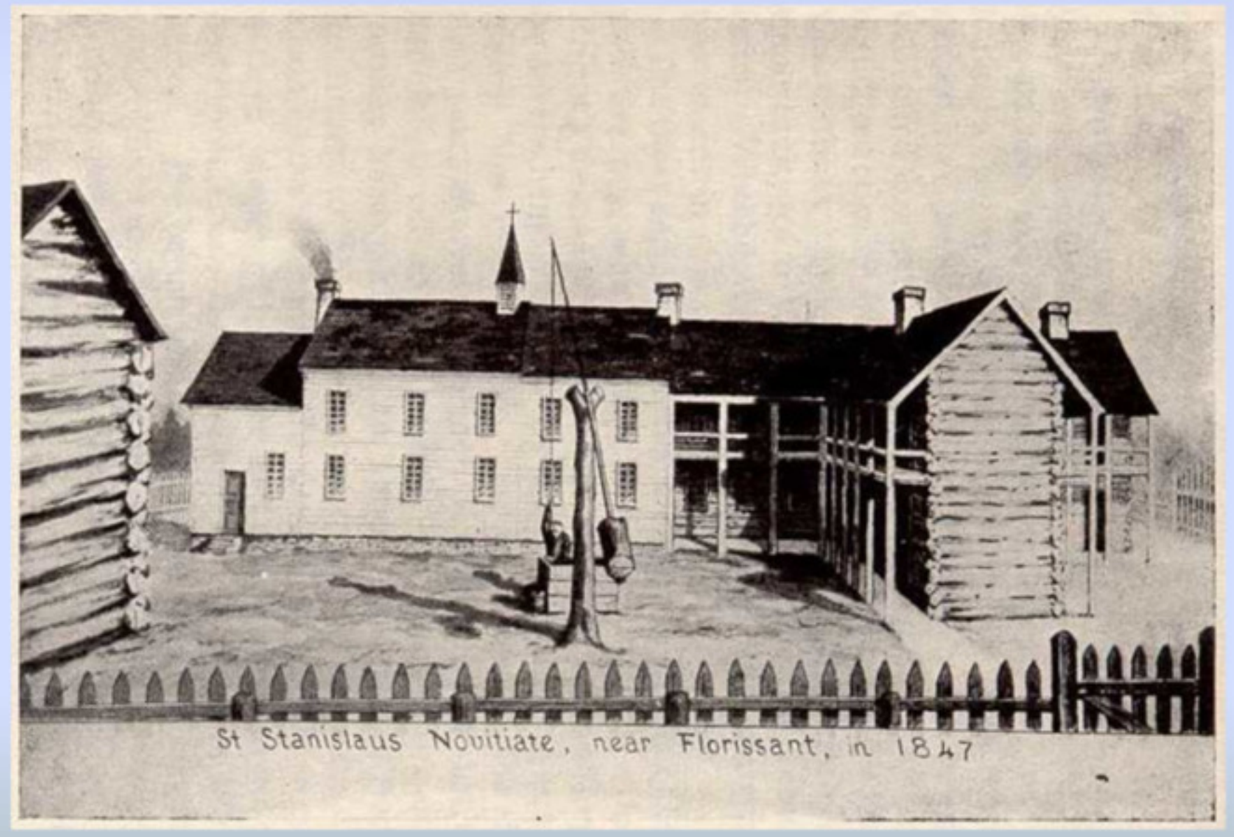
Wanneer de missionarissen uit de plantage in White Marsh (in Maryland, eveneens een "slave state") naar Missouri kwamen brachten ze enkele slaven mee. Die moesten helpen om de nieuwe plantage en het seminarie in Florissant op te bouwen. Het "Saint Stanislaus Seminary" uit 1823 was slechts een blokhut. Van 1840 tot 1849 werd dan een gebouw in kalksteen opgetrokken. "Rock Building" staat er nog steeds, maar in 1971 werd het seminarie gesloten. Tot 2001 kon je er het "Museum of the western Jesuit Missions" bezoeken. Daarna werd de ganse inboedel naar het "Museum of Art" in Saint Louis overgebracht. De eigenaar van dit historisch gebouw is nu de "United Pentecostal Church International".

de eerste eenvoudige blokhut uit 1823

ca. 1847 (vooraan)

ca. 1847 (achteraan)

daarna kwam Rock Building (met Maria)

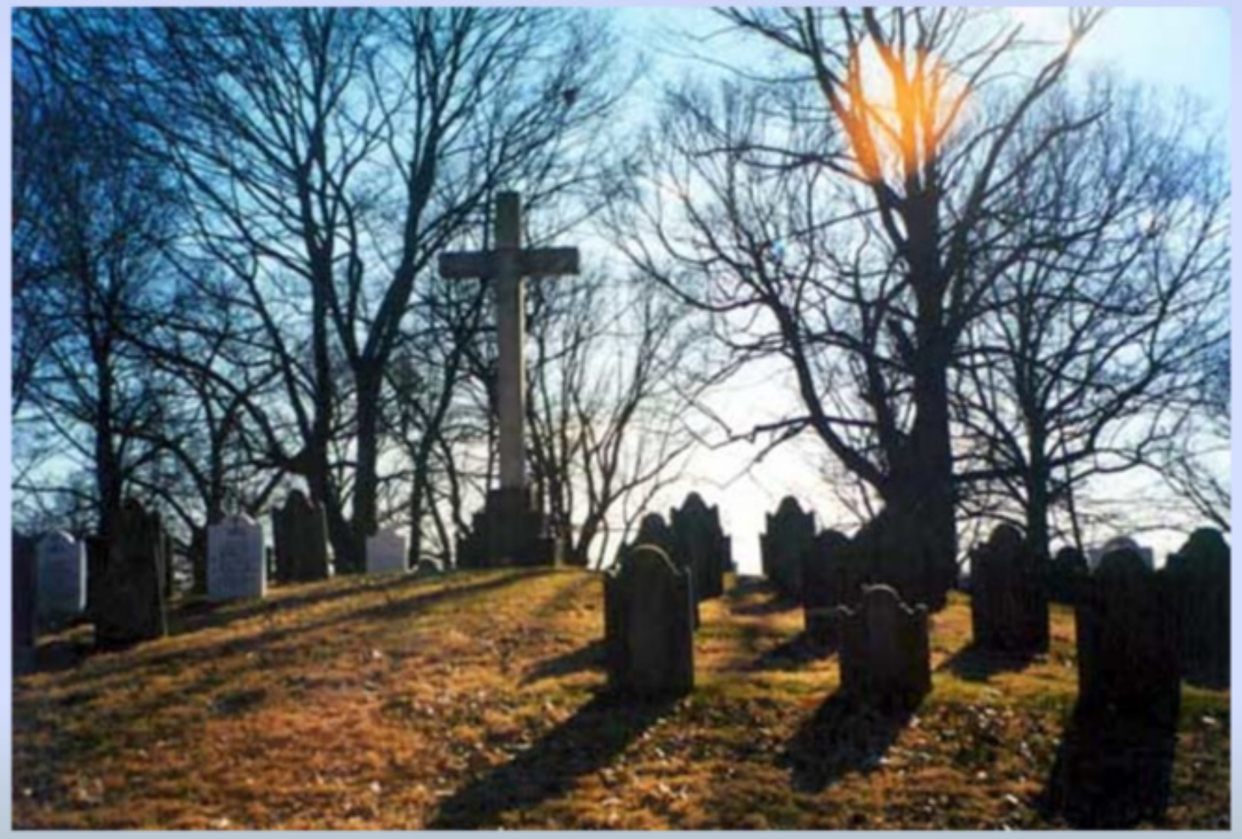
het seminarie sloot in 1971

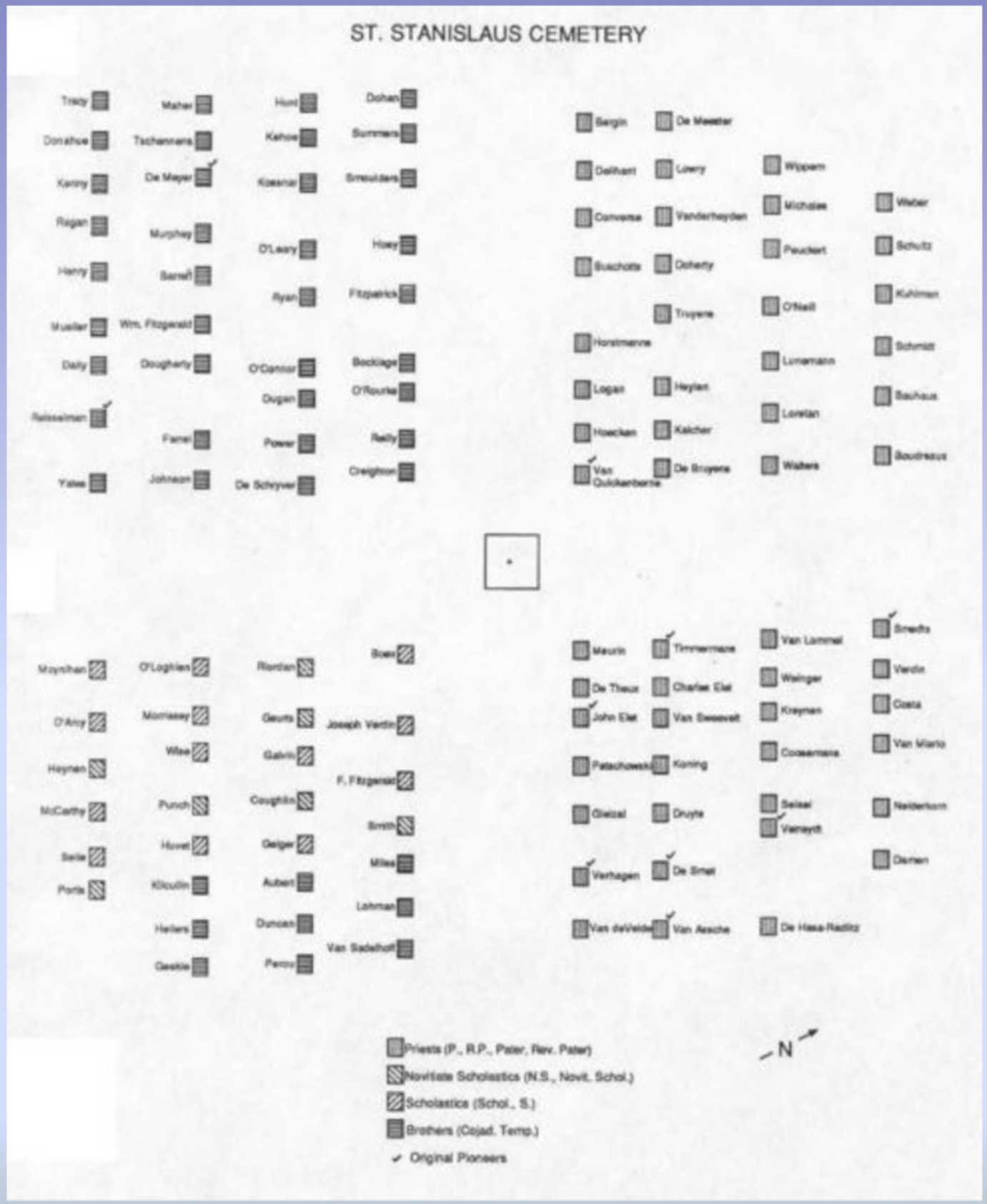
Rock Building in 2007 (zonder Maria)

de oude grafzerk van De Smet ...

... op de begraafplaats van St. Stanislaus

plan van de oude begraafplaats

in 2003 werden ze allemaal (zorgvuldig) ontgraven

ziehier het resultaat in 2007

de St. Ferdinand kerk - hier werd De Smet
in 1827 tot priester gewijd

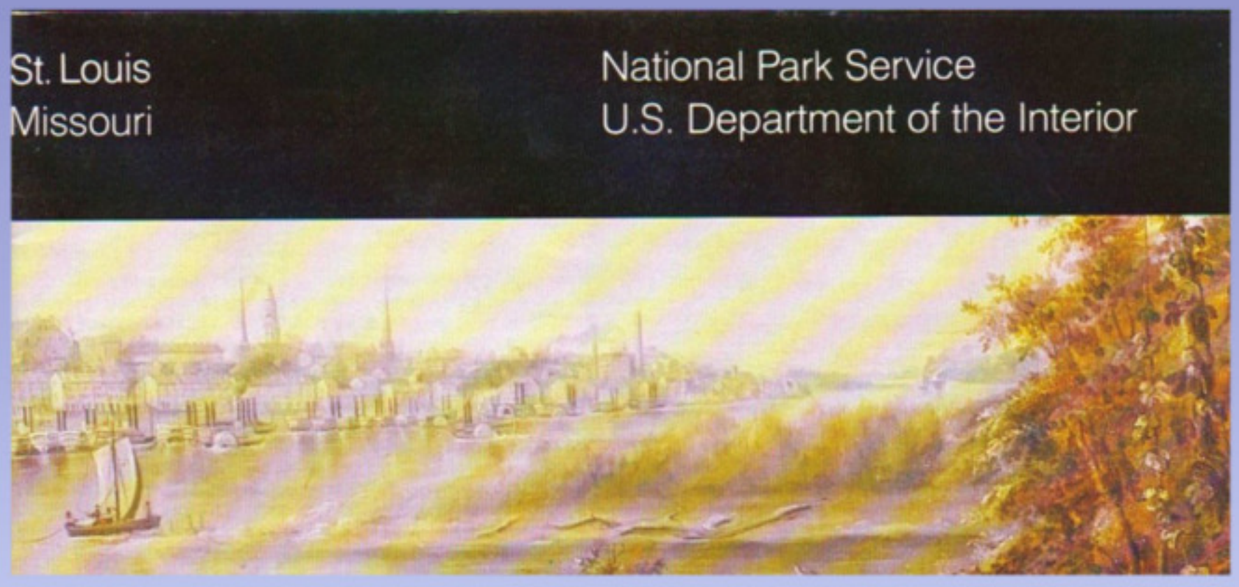
de St. Ferdinand parochie, nu in Florissant

Saint Louis werd in 1764 gesticht als handelspost door Pierre Laclède Liguest en René-Auguste Chouteau uit New Orleans. Ze kozen deze locatie vanwege de nabijheid van de grote rivieren Mississippi en Missouri. Het merendeel van de oorspronkelijke bewoners was er van Franse afkomst. In de 19e eeuw ontwikkelde Saint Louis zich tot een belangrijk handels- en industriecentrum. Vele immigranten, vooral van Ierse en Duitse afkomst trokken naar de opkomende stad. Tussen 1840 en 1870 groeide Saint Louis uit tot de vierde stad van de VS.

Saint Louis werd beschouwd als de poort naar het westen. Per schip kon je van New Orleans makkelijk Saint Louis bereiken. Ook met de streek rond de Grote Meren waren er goede verbindingen. Van de stad kon je via de Missouri rivier naar Independence (MO) om van daar met ossewagens te voet door Kansas naar het westen te trekken. Je kon ook per raderboot de Missouri opvaren tot Fort Benton in Montana.

In Saint Louis liepen dus veel handelaars, trappers, gidsen, scheepslui, dokwerkers en allerlei avonturiers rond. Voor de Jezuïeten was het dus belangrijk om ook daar aanwezig te zijn.

Tijdens de burgeroorlog (1860-1865) lag Missouri een tijdlang op de frontlijn. Sommige Indiaanse stammen zorgden in die periode voor problemen op de Oregon Trail en zelfs langs de Missouri rivier, zodat de trek naar het westen via meer zuidelijke routes voor sommigen meer aangewezen leek.Door de groei van het spoorwegennet werd Chicago nadien steeds belangrijker. En zo werd Saint Louis langzaam onttroond "als de poort naar het westen".

het katholieke kerkhof van St. Louis

de nieuwe rustplaats van Pater De Smet

Verhaegen - De Smet - Van Assche - De Meyer - Verreydt

de slaven Tom en Polly - Moses en Nancy - Isaac en Succy

de vele andere Paters en Broeders

een overzicht

het graf van Joseph LaBarge (een stoombootkapitein)

Thomas Fitzpatrick (trapper en gids)

William Clark (van de Lewis en Clark-expeditie in 1805-1806)

Robert Campbell (trapper en gids)

de samenvloeiing van ...

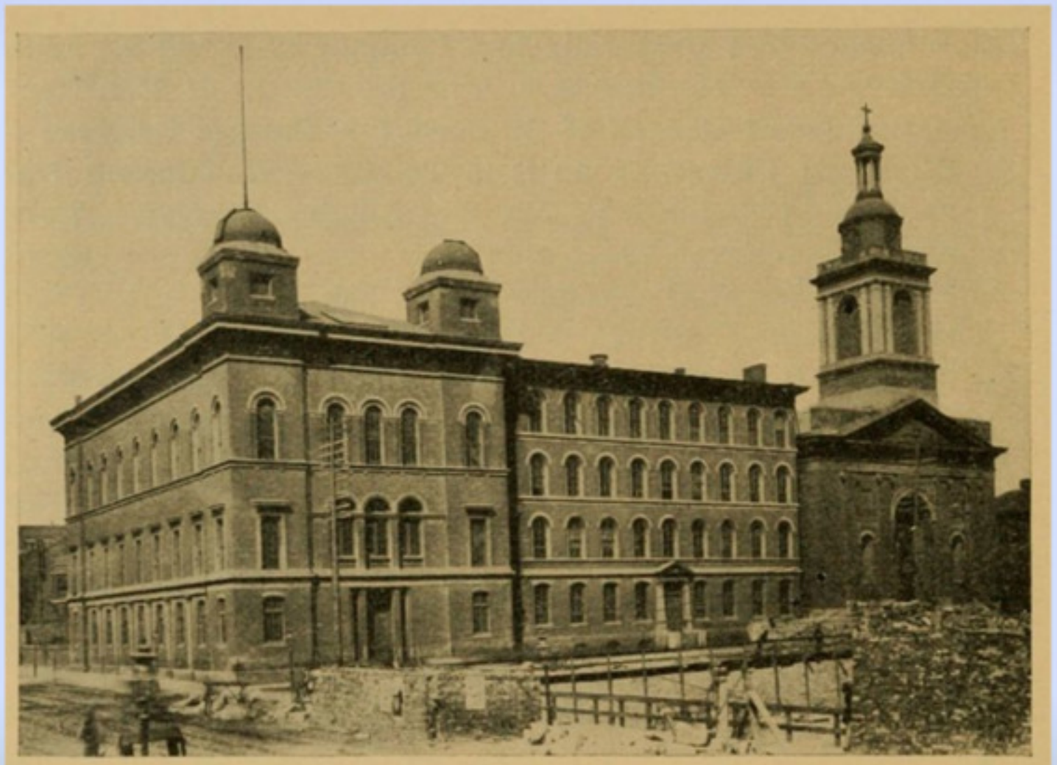
... de Missouri rivier ...

... en de Mississippi in St. Louis (Missouri)

Gateway Arch (Gateway to the West - 193 m hoog)

Old St. Louis University—Ninth Street and Washington Avenue

het oude universiteitsgebouw (1841)

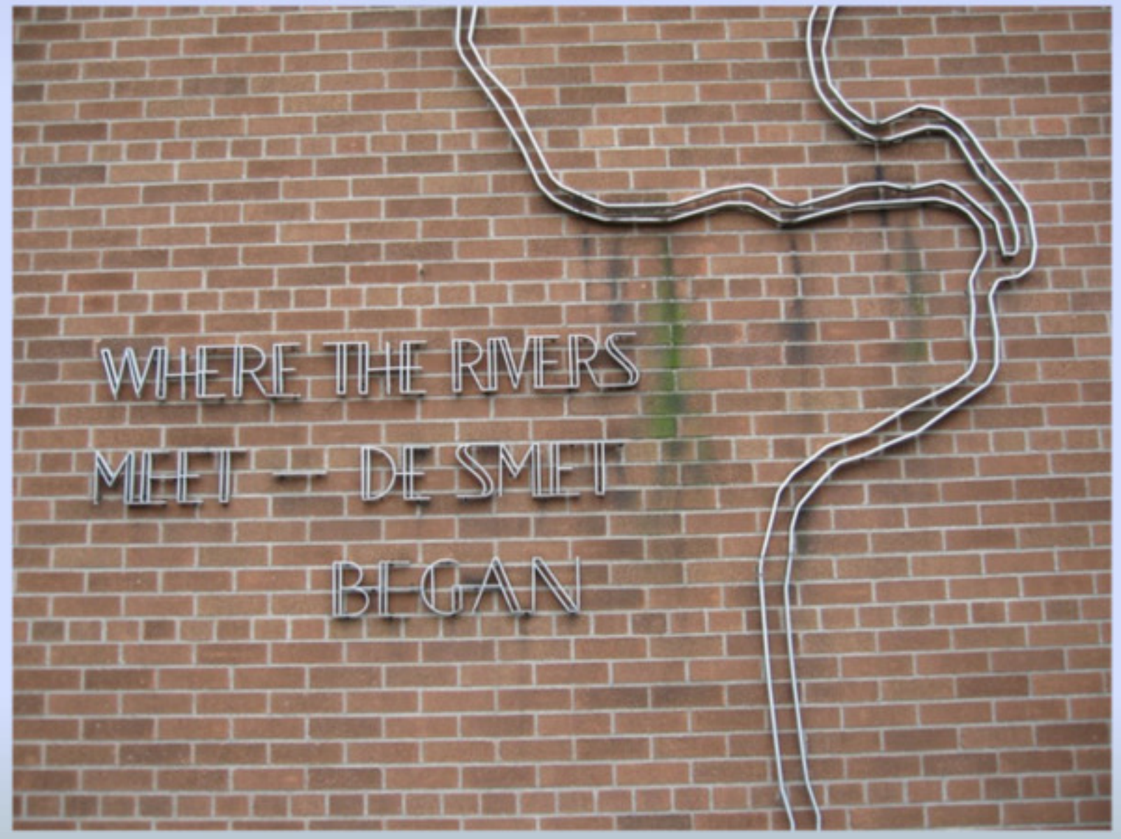

de nieuwe universiteit (1884-heden)

de stichter herdacht

het standbeeld van De Smet werd in 2015 verwijderd

zeg maar, in naam van de moderne beeldenstorm

het Saint Louis University Museum of Art (SLUMA)

een globe van Willem Blaeu

Judocus Van Assche (1800-1877)

Collection of the Western Jesuit Missions

het postvakje van De Smet

P.J. De Smet (George C. Eichbaum)

Black Robe

objecten van de Pater

er werd ook wijn ge(s)maakt

een leslokaal ...

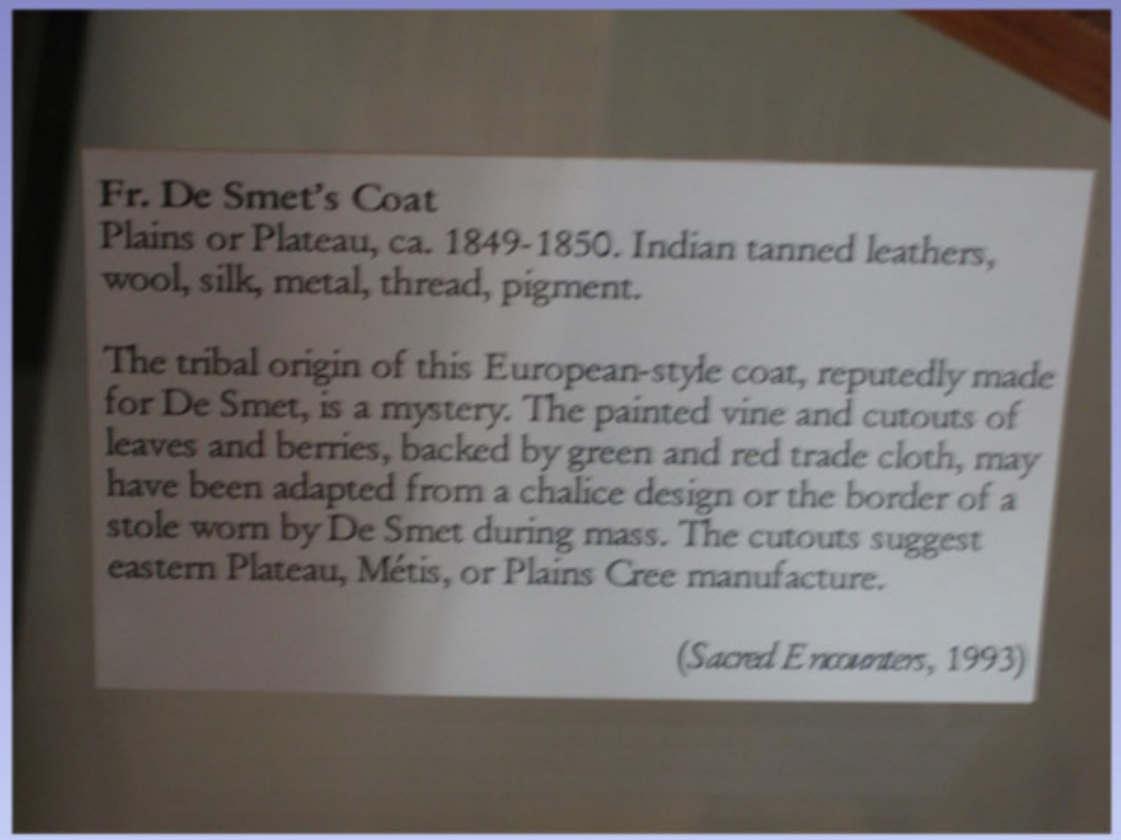

... in het noviciaat

aan tafel

een kamertje

Fr. De Smet's Coat
Plains or Plateau, ca. 1849-1850. Indian tanned leathers, wool, silk, metal, thread, pigment.
The tribal origin of this European-style coat, reputedly made for De Smet, is a mystery. The painted vine and cutouts of leaves and berries, backed by green and red trade cloth, may have been adapted from a chalice design or the border of a stole worn by De Smet during mass. The cutouts suggest eastern Plateau, Métis, or Plains Cree manufacture.
(Sacred Encounters, 1993)

De Smet's jas

de Missouri rivier

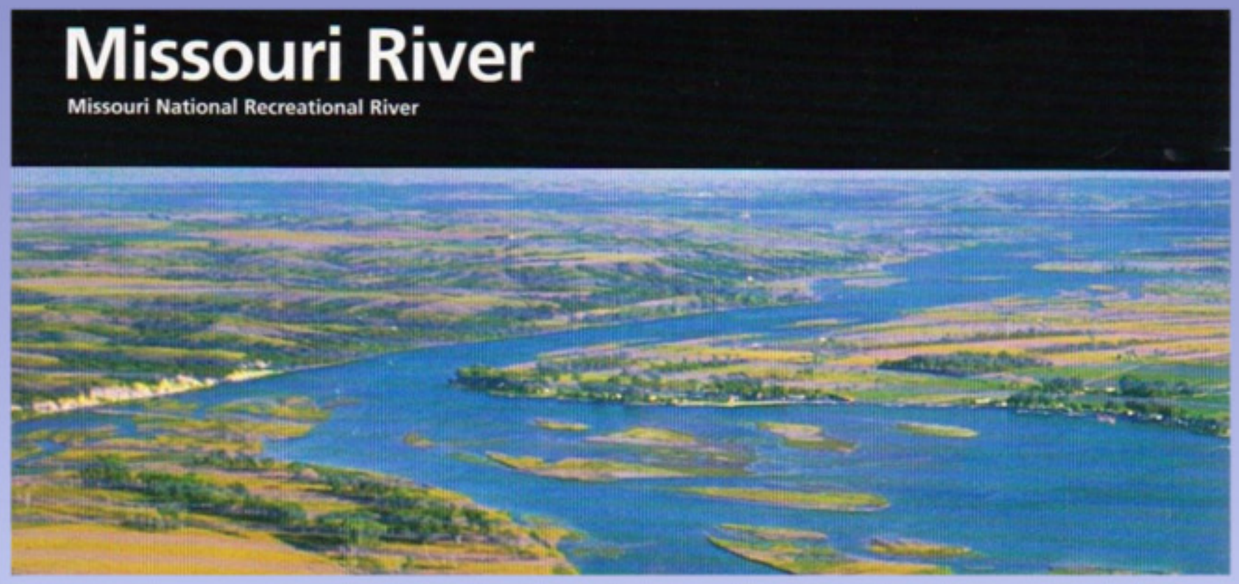
de Yellowstone rivier

het De Smet meer

De Missouri is een zijrivier van de Mississippi, maar met een lengte van 4370 kilometer is ze wel de langste rivier van Noord-Amerika. De Missouri ontspringt in de Rocky Mountains. Daar is de rivier onbevaarbaar door de vele watervallen en stroomversnellingen. Op de hoogvlakte van Montana stroomt de rivier in oostelijke richting. De belangrijkste zijrivier is de Yellowstone. Op de samenvloeiing van de Missouri en de Yellowstone stond het belangrijke Fort Union. In Saint Louis vloeien de Mississippi en de Missouri samen.

Vanaf het begin van de negentiende eeuw was de rivier een belangrijke verkeersader van en naar het westen. Wanneer het ijs gesmolten was werd het mogelijk om per stoomboot stroomopwaarts tot Fort Benton te varen. Het waterpeil is vooral afhankelijk van het smeltwater uit de Rocky Mountains, maar in de zomer stond er door de verdamping soms onvoldoende water voor de scheepvaart.

Het was trouwens een gevaarlijke rivier omdat onder de waterlijn allerlei debris meegevoerd werd. Veel schepen zonken omdat ze op drijvende boomstammen lek sloegen, omdat er brand uitbrak of de ketel ontplofte. In de negentiende eeuw bouwde men langs de rivier een aantal forten, eerst voor de pelshandel, nadien voor het Amerikaans leger. In de twintigste eeuw wou men de onbetrouwbare Missouri beheersen met de bouw van een aantal dammen. Vandaag is er weinig scheepvaartverkeer op de Missouri.

Mandan dorp aan de Missouri
door Karl Bodmer (1839)

de SS Yellow-Stone op de Missouri
door Karl Bodmer (1833)

de Missouri rivier

Missouri River Dams

de dammen op de Missouri rivier

de Missouri rivier in White Cloud (Kansas)

ondiep

gevaarlijk

en moeilijk bevaarbaar

de monding van de Platte rivier (Nebraska)

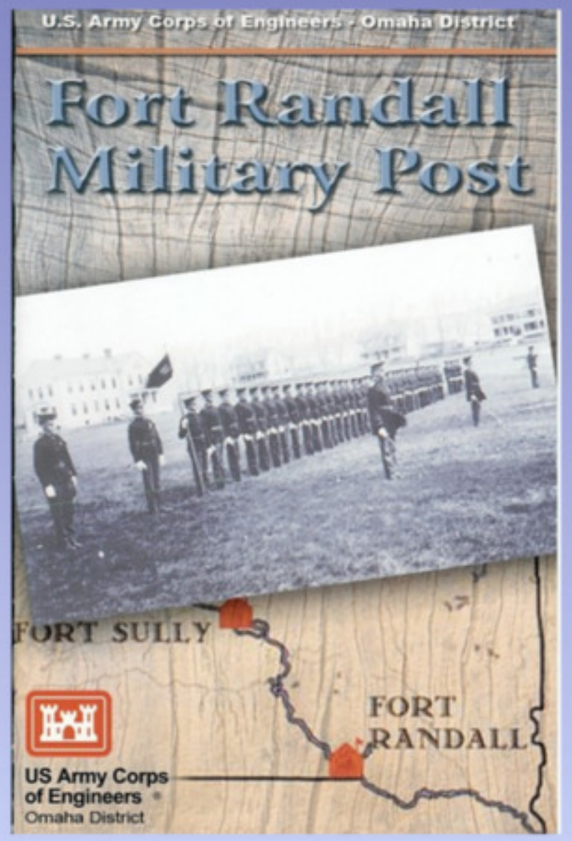
in de verte : de Missouri rivier

nogmaals de Missouri rivier

zandbanken in de de Missouri rivier

Fort Randall (South Dakota)

de kerk van Fort Randall

de Missouri rivier (South Dakota)

in de verte enkele bisons

de prairie tijdens de zomer

de prairie grenst aan de afgedamde Missouri

de Missouri

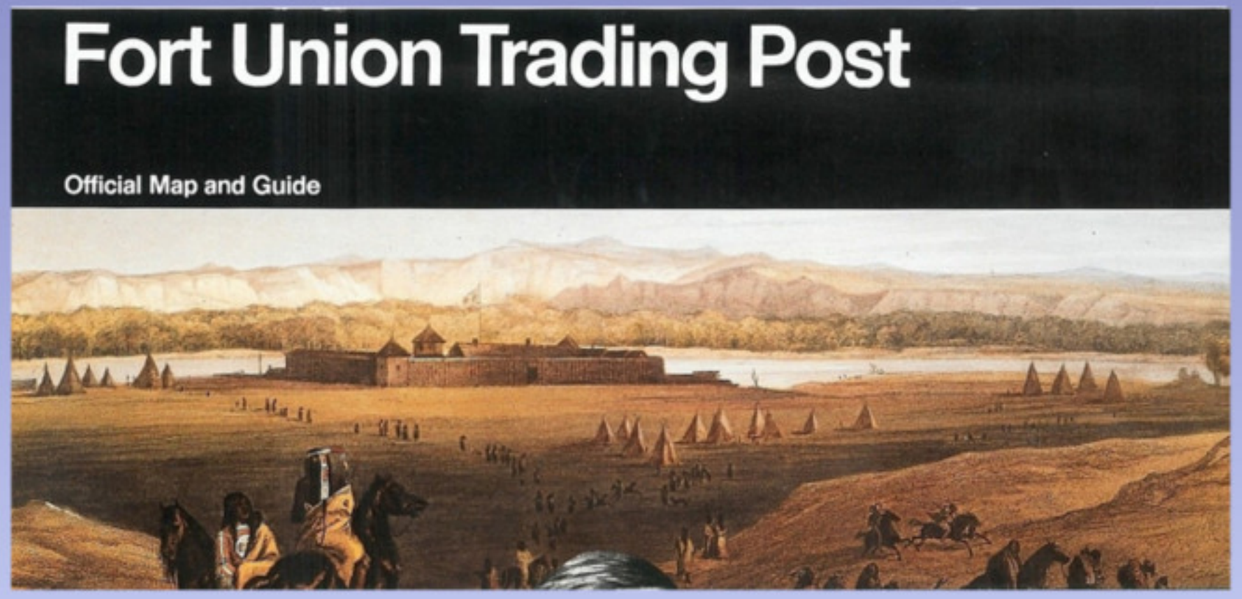

Fort Buford

de prairie

militair fort aan de Missouri

niet ver van de monding van de Yellowstone rivier

Fort Union Trading Post (North Dakota)

het hoofdgebouw

en het museum

de Missouri nabij Fort Benton

Old Fort Benton (Montana)

de Missouri nabij Fort Benton

de Yellowstone rivier (Montana)

de Yellowstone op weg naar de Missouri

Lake Desmet (Wyoming) - ontdekt door de Pater in 1851

De Smet monument aan het meer

Coucil Bluffs

de Badlands

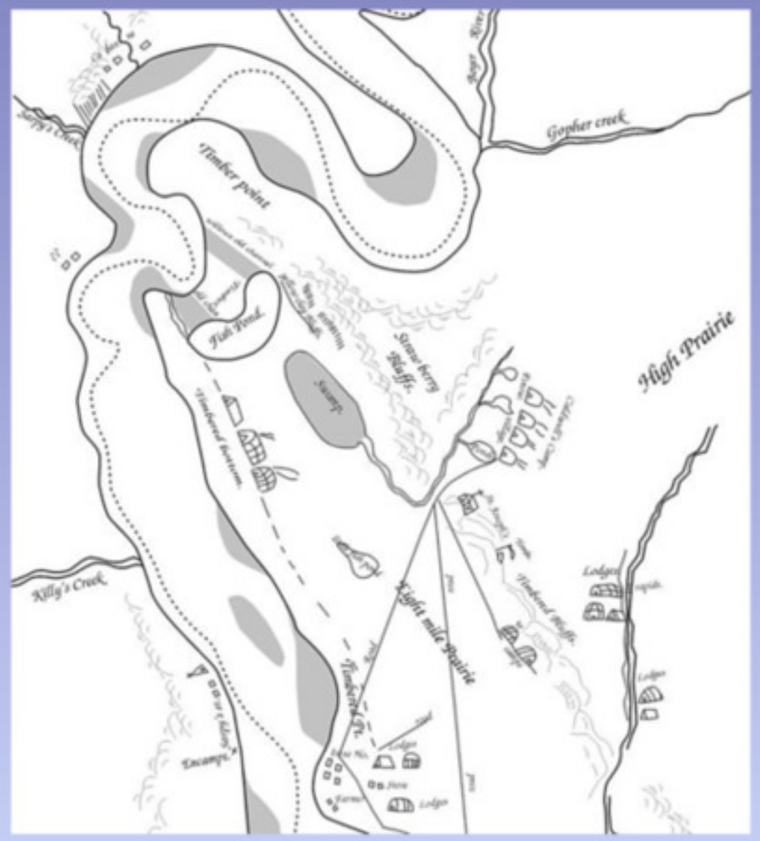
de Black Hills

In 1838 krijgt De Smet de opdracht een missiepost bij de uit Illinois verdreven Potawatomi indianen op te richten. In Council Bluffs, het gebied waar de Potawatomi zich moeten vestigen, ligt in het westen van Iowa.

Er zijn problemen. De Potawatomi zijn verslaafd aan vuurwater. Ze worden regelmatig met honderden tegelijk dodelijk ziek. De Potawatomi worden ook door de andere stammen bedreigd. Het zijn vooral de gevreesde Sioux indianen die bij de Potawatomi regelmatig slachtoffers maken. De Smet besluit de meest gevaarlijke vijand, de Yankton Sioux, op te zoeken. De Sioux luisteren beleefd naar wat De Smet te vertellen heeft. Hij pleit voor zijn Potawatomi indianen en de Yankton nemen zijn vredesvoorstellen aan. Yankton roeiers begeleiden De Smet zelfs per kano terug naar Council Bluffs. Maar bij zijn aankomst blijkt dat de Potawatomi onder elkaar niet minder dan 100 moorden gepleegd hebben, en dat allemaal onder invloed van het vervloekte vuurwater dat hen door een aantal gewetenloze blanken verkocht wordt. In augustus ziet De Smet het niet meer zitten. Hij overweegt om de St.-Joseph missie te sluiten.

Op 18 september 1839 legt de vierde en laatste Flathead delegatie in de missie aan. Ze komen uit de Rockies en zijn op weg naar St.-Louis om een Zwartrok te vragen. De jezuïeten in Saint Louis spreken af om in de lente van 1840 een delegatie Flatheads aan de oevers van de Green rivier te ontmoeten.

De Smet zal nog regelmatig naar de plek waar de missie stond terugkeren. Hij ontmoet er Brigham Young, de leider van de Mormonen die op zoek zijn naar hun beloofde land. Hij reist ook met een aantal indianen naar de "Bad Lands" en via hen verneemt hij dat er in de Black Hills goud te vinden is (wat hij wijselijk voor zich houdt).

Council Bluffs, de tekening van De Smet

Winterkamp van de Mormonen aan de Missouri (1846-1847)
in Council Bluffs, Iowa (C.C.A. Christensen.)

zonder woorden

de plek waar Fort Pierre stond

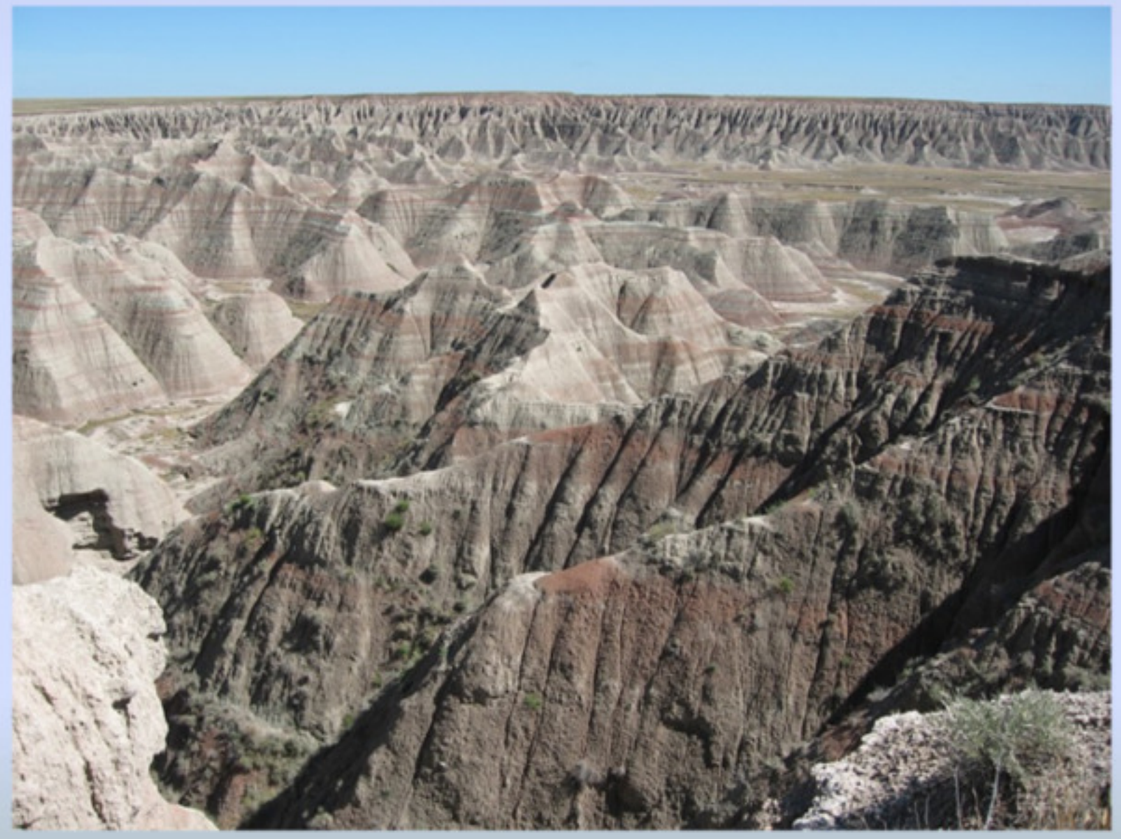
Badlands

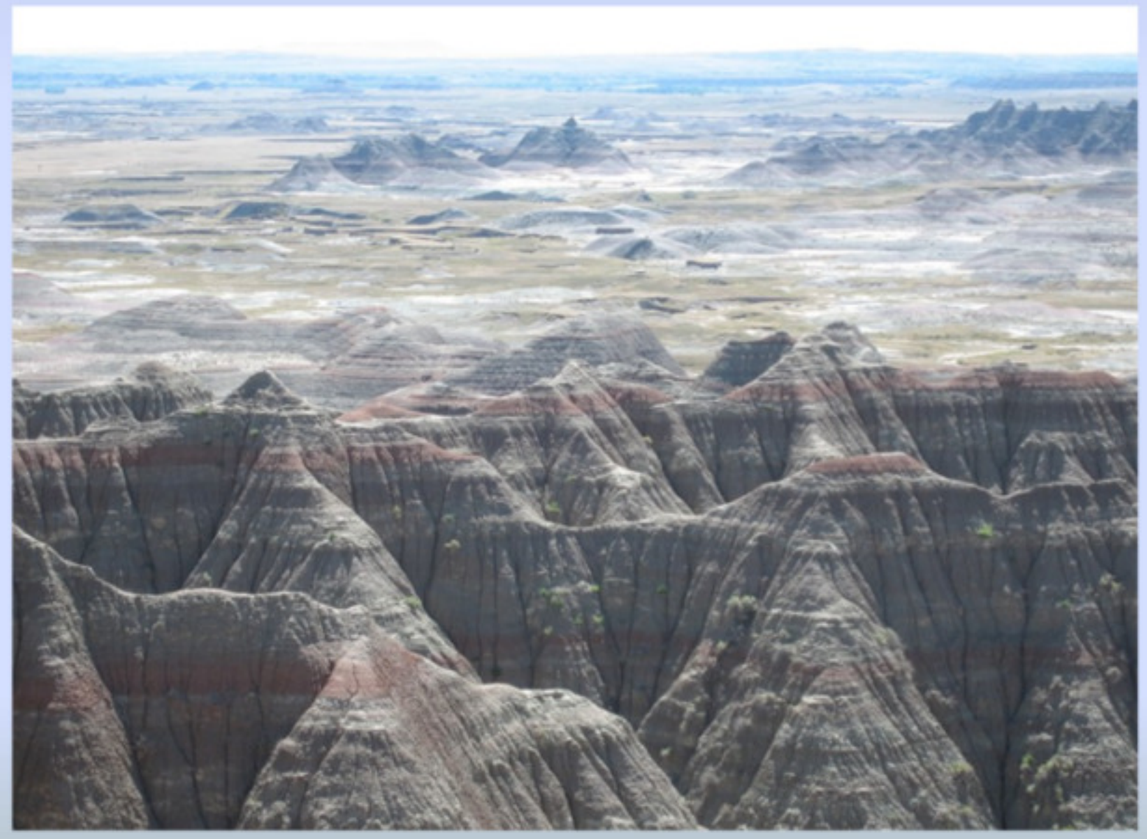

zeer mooi maar onvruchtbaar

de Badlands (South Dakota)

grote kuddes zijn er niet meer

de Black Hills (South Dakota)

French Creek, hier werd het eerste goud gevonden

en dus kwamen blanken hier massaal goud zoeken

Harney Peak

Op zoek naar de Blackfoot indianen

1845 - 1846

British Columbia en Alberta (Canada)

Door de toenemende agressie van de Blackfoot indianen beslist De Smet om met deze beruchte stam contact op te nemen. Hij wil eerst met de noordelijke Blackfoot praten omdat die minder contact met de Flathead hebben.

De Smet trekt over de Selkirk bergen (in het noorden van Idaho) naar de Kootenai rivier. Op 4 september, op 64 kilometer ten noorden van de huidige grens tussen Canada en de V.S. (de 49e breedtegraad), verlaat De Smet de Kootenai rivier en trekt hij naar de bron van de Columbia : het Columbia meer. Op 15 september klimt hij via de 'White Man Pass' nog eens over de kruin van de Rockies, om daarna de Bow rivier te volgen. Hij doorkruist de prairie en op 4 oktober bereikt De Smet Rocky Mountain House.

Op 25 oktober doemen bij de handelspost plots 13 Blackfoot indianen op. Ze willen er hun pelsen ruilen. Na wat gepalaver nodigt de chef De Smet uit om naar hun kamp te komen. Op 31 oktober gaat hij op zoek naar hun basiskamp, maar na een tocht van 10 dagen hebben ze het bewuste kamp nog niet gevonden. De winter nadert en hij trekt naar Fort Augustus. Deze handelspost ligt naast Fort Edmonton aan de noordelijke Saskatchewan rivier, waar hij zal overwinteren.

Tobacco Plains (Montana)

de huidige grens tussen de V.S. en Canada

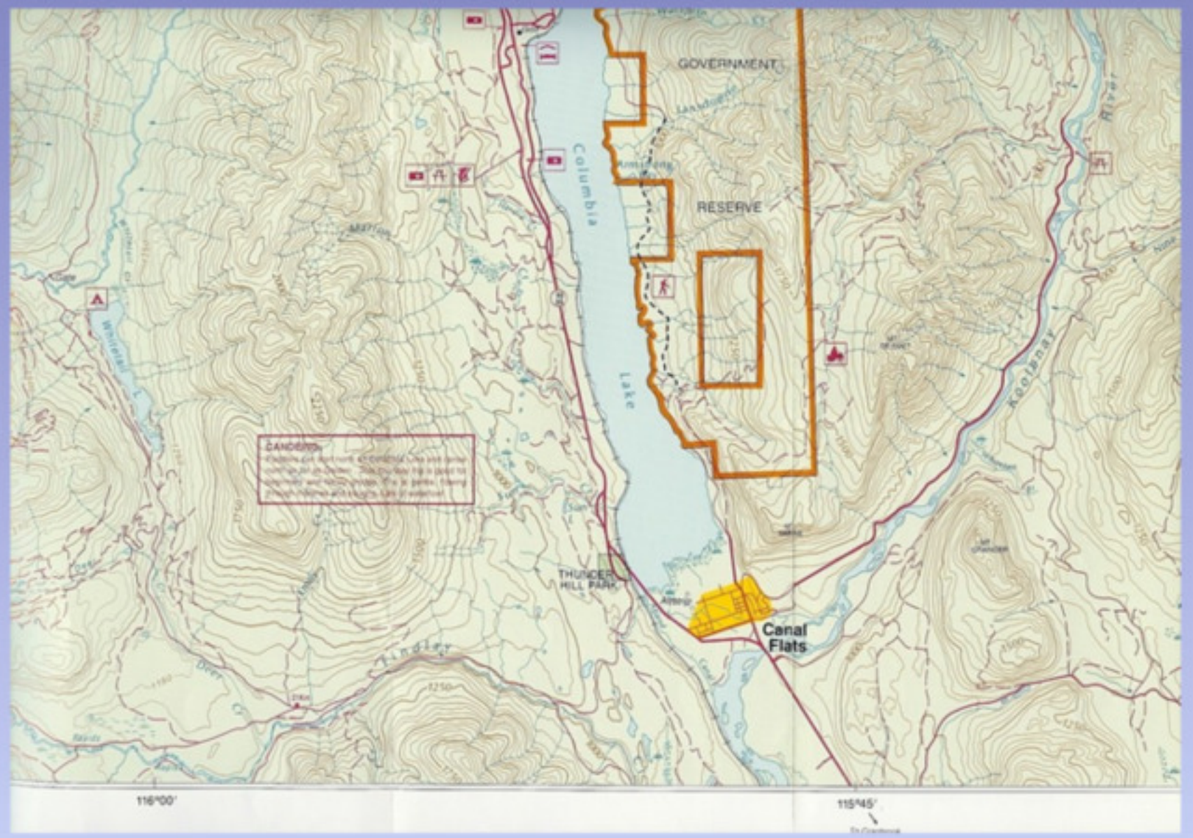

British Columbia (Canada)

de Kootenay rivier

Mount De Smet torent hoog boven de Kootenay rivier

Canal Flats, de smalle scheiding tussen de Kootenay en de Columbia rivieren

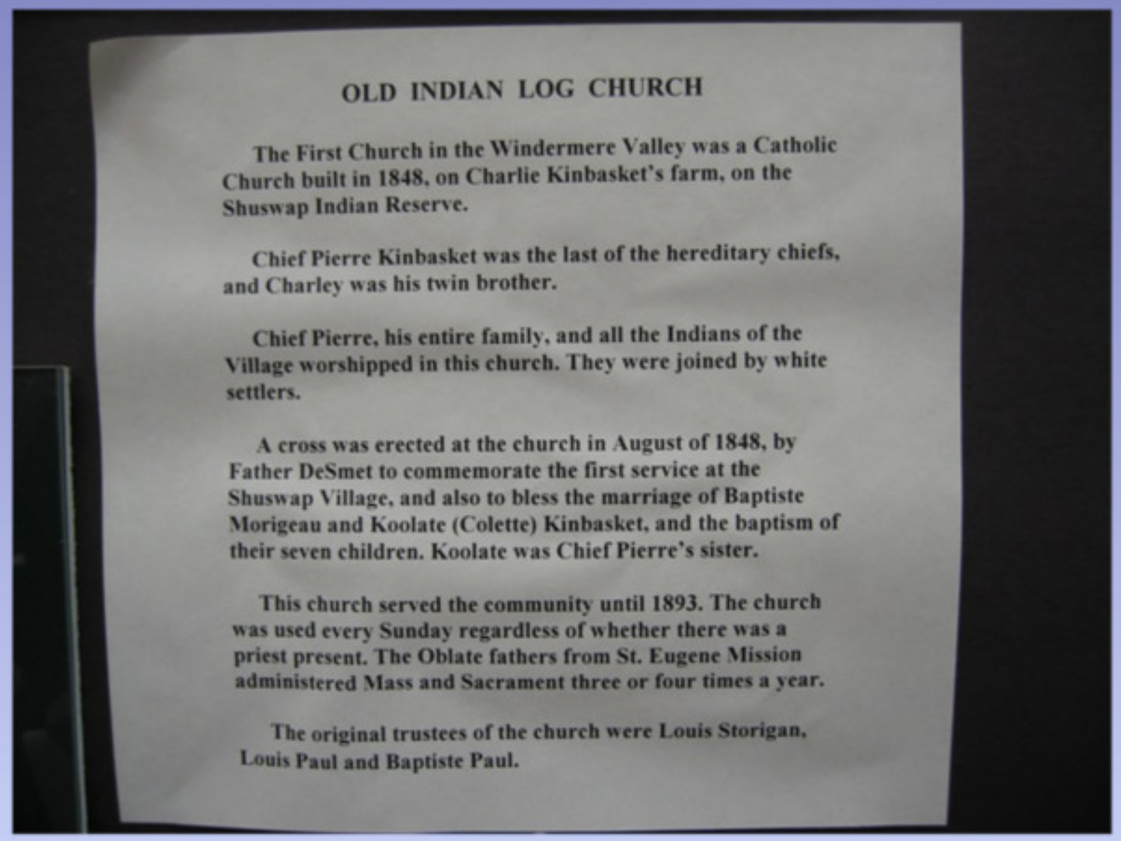
het Columbia meer, de bron van de machtige Columbia rivier

de ingewikkelde loop van de Columbia rivier

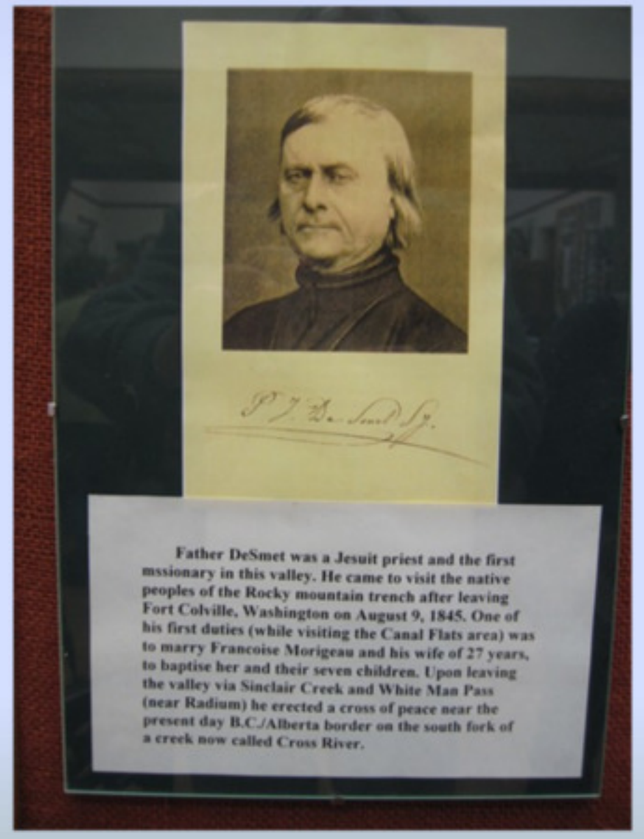

de eerste kerk uit 1848

de Shuswap indianen

de eerste kerk in de Windermere vallei

Pater De Smet was er op doorreis

Sinclair Pass

de Kootenay rivier

snelstromend en azuurblauw

de Numa watervallen

de Continental Divide - de grens tussen British Columbia en Alberta

het Vermillion meer

de Bow rivier

de Bow waterval in Banff

Hudson's Bay Company Fort, Rocky Mountain House, 1835-1861

HBC Rocky Mountain House (1835-1861)

de handelspost lag aan de N. Saskatchewan rivier

RMH in 1848 door Paul Kane

Op 12 maart neemt hij afscheid van zijn gastheer in Fort Edmonton. Hij spoedt zich met hondensleeën over het bevroren landschap. 6 dagen later bereikt hij Fort Assiniboin aan de Athabasca rivier. Daarna leggen ze in 9 dagen 480 kilometer af over de bevroren rivier tot Fort Jasper.

Op 25 april trekt De Smet verder naar de Athabasca pas. Jaarlijks in de lente trekt een HBC-brigade hier vanuit het westen de bergen over. De Smet besluit om deze voyageurs op te wachten. Op 6 mei komen de eerste reizigers uit het stroomgebied van de Columbia rivier aan. De volgende dag beklimt De Smet met zijn sneeuwschoenen de pas via de "Committee's Punchbowl". Onderweg ontmoet hij 18 mannen van de HBC. De Smet krijgt de toelating om mee de Columbia af te varen.

Bij "Boat Encampment" aan de Columbia rivier vertrekt "de vloot" naar Fort Colville. De Columbia is een gevaarlijke rivier met wild water en veel stroomversnellingen. Eind mei bereiken ze Fort Colville en de St.-Paul missie. Van daar kan hij zonder problemen naar Fort Vancouver varen.

Opmerking : Vandaag is de Columbia rivier op veel plaatsen afgedamd. "Boat Encampment" is reeds enkele jaren onder water verdwenen. Je kan rijden tot de Mica dam, maar opgelet voor beren !

Fort Edmonton in 1849 (Paule Kane)

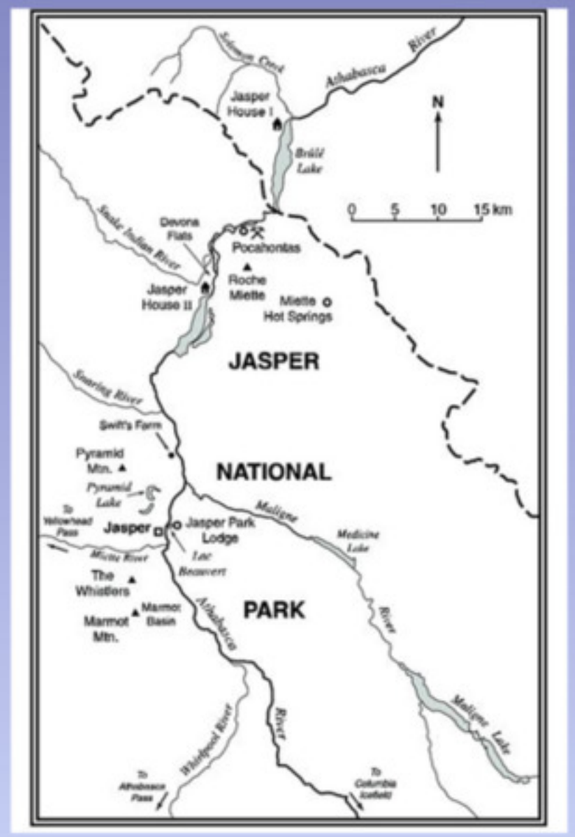

het Fort ligt aan de Saskatchewan rivier

kaart van de Saskatchewan rivier

kaart van de Athabasca rivier

de Athabasca rivier

daar is de ...

... De Smet Range

de Athabasca baant zich een weg tussen hoge bergen

de Maligne rivier

een moeillijke oversteek

volgens De Smet een boosaardige rivier ...

... omdat hij er verschillende keren gevallen is

de mooie omgeving van de Athabasca rivier

Jasper House in 1847 (Paul Kane)

Mount Edith Cavell

de fameuze Athabasca pas

het begin van de pas

en over de pas volgt eindelijk de Columbia rivier

Lake Revelstoke is vandaag de afgedamde Columbia rivier

Kettle Falls (de Colville rivier) - de V.S.

hier stond Fort Colville van de HBC

St. Paul's Mission (Washington)

de oude missiekerk van St. Paul's

White Marsh

en

Washington D.C.

In 1729 schonk de neef van aartsbisschop John Carroll, James Carroll de White Marsh plantage aan de jezuïeten in Maryland. White Marsh was dus een plantage in Maryland die reeds lang tot het patrimonium van de Amerikaanse jezuïeten behoorde. Het noviciaat daarentegen was vrij nieuw. Het werd er pas in 1819 geïnstalleerd, daarvoor logeerden de studenten in Georgetown. Een sober houten gebouw bood hen het nodige comfort tussen de uitgestrekte velden, wijngaarden en bossen van de plantage. Tijdens het verblijf van Pater De Smet (1821-1823) werd er een kerk gebouwd die later samen met de gebouwen van het noviciaat afbrandde.

Aan het hoofd van de hele onderneming stond de drieëndertigjarige Charles Van Quickenborne uit Petegem. Eind 1817 was deze energieke jezuïet uit Vlaanderen naar Maryland gekomen om er het nieuwe noviciaat te leiden. Hij werd bijgestaan door Pierre Timmermans uit Turnhout die op de vorige reis van Nerinckx gerekruteerd werd. Beide jezuïeten waren niet enkel verantwoordelijk voor de studenten, ze beheerden de boerderij, leidden een paar bouwwerven en hielden toezicht op ongeveer 270 slaven ! Ze stonden ook in voor de zielenzorg in de wijde omgeving.

Het noviciaat was afhankelijk van de inkomsten van de plantage, maar door de jarenlange tabaksteelt was de grond sterk achteruit gegaan. De oogst viel meer en meer tegen en de plantage stond voor ernstige financiële moeilijkheden. Het voortbestaan van White Marsh met zijn noviciaat voor twintig studenten was onzeker. In 1823 besliste Charles Neale om de studenten naar elders over te brengen.

In 1836 keurde de leider van de jezuïeten, Jan Roothaan in Rome, de verkoop van de slaven van White Marsh goed. In 1838 werden ze overgedragen aan planters in Louisiana !

White Marsh (Bowie, Maryland)

Sacred Heart Chapel

White Marsh was in feite een plantage, met slaven

gedenkplaat voor John Carroll, de eerste Bisschop in de V.S.

de herbouwde kerk uit 1856

de begraafplaats uit de 19e eeuw

men heeft hier nu ook de plek waar slaven begraven werden gevonden

op deze plek verbleef De Smet van 1821 tot 1823

The White House

Washington D.C.

met een delegatie indianen in de White House in 1867

National Museum of the American Indian

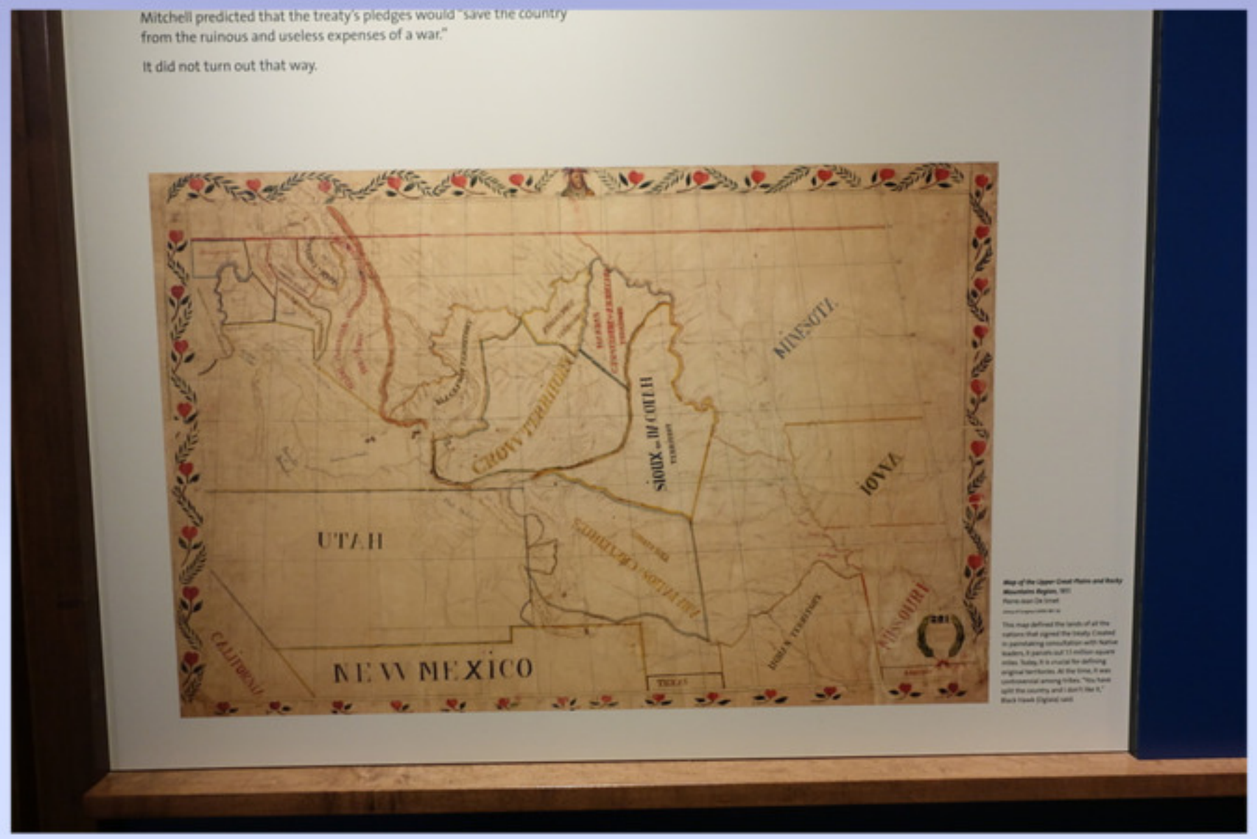
Smithsonian

verdrag van Fort Laramie (1851)

Pater De Smet

kaart van Indiaanse gebieden door Pater De Smet

De Columbia rivier

Hudson Bay Company - Fort Vancouver

De Willamette vallei

De Columbia rivier stroomt door Brits-Columbia en op de grens tussen Washington en Oregon. De "Mighty Columbia" heeft een groot volume. Ze is 2.044 km lang. Met 14 stuwdammen is het vandaag de belangrijkste bron van waterkracht in Noord-Amerika. De Columbia stroomt vanuit het Columbiameer in de Canadese Rockies naar het noorden, maar dan maakt ze een scherpe bocht naar het zuiden, naar de V.S. Na de monding van de Snake rivier maakt de Columbia een bocht naar het westen en volgt ze de grens tussen de staten Washington en Oregon. Tussen The Dalles en Portland, stroomt de rivier door het Cascadegebergte. De rivier mondt uit in de Grote Oceaan bij Astoria in Oregon. De monding van de rivier is zeer gevaarlijk voor de scheepvaart. Sinds 1792 zijn ongeveer 2.000 schepen verongelukt in en nabij de riviermonding.

Meriwether Lewis en William Clark vertrokken in opdracht van president Jefferson om Louisiana te verkennen. Zij bezochten ook de benedenloop en de monding van de Columbia rivier. In 1805-1806 overwinterden ze in het zelfgebouwde Fort Clatsop, in de buurt van Astoria, aan de monding van de rivier.

In 1844 maakte De Smet als opvarende van de "Infatigable" kennis met de gevaren van de monding. Hij voer ook een aantal keren via de bovenloop van de rivier naar Fort Vancouver. En ook dat was niet zonder gevaar, want de Columbia was berucht voor wild water en stroomversnellingen. Voor de uitgeputte emigranten waren de stroomversnellingen van de "Dalles" de laatste beproeving. Gelukkig volgde daarna hulp in Fort Vancouver en de vallei van de Willamette.

de Columbia rivier

Mount Hood (Oregon)

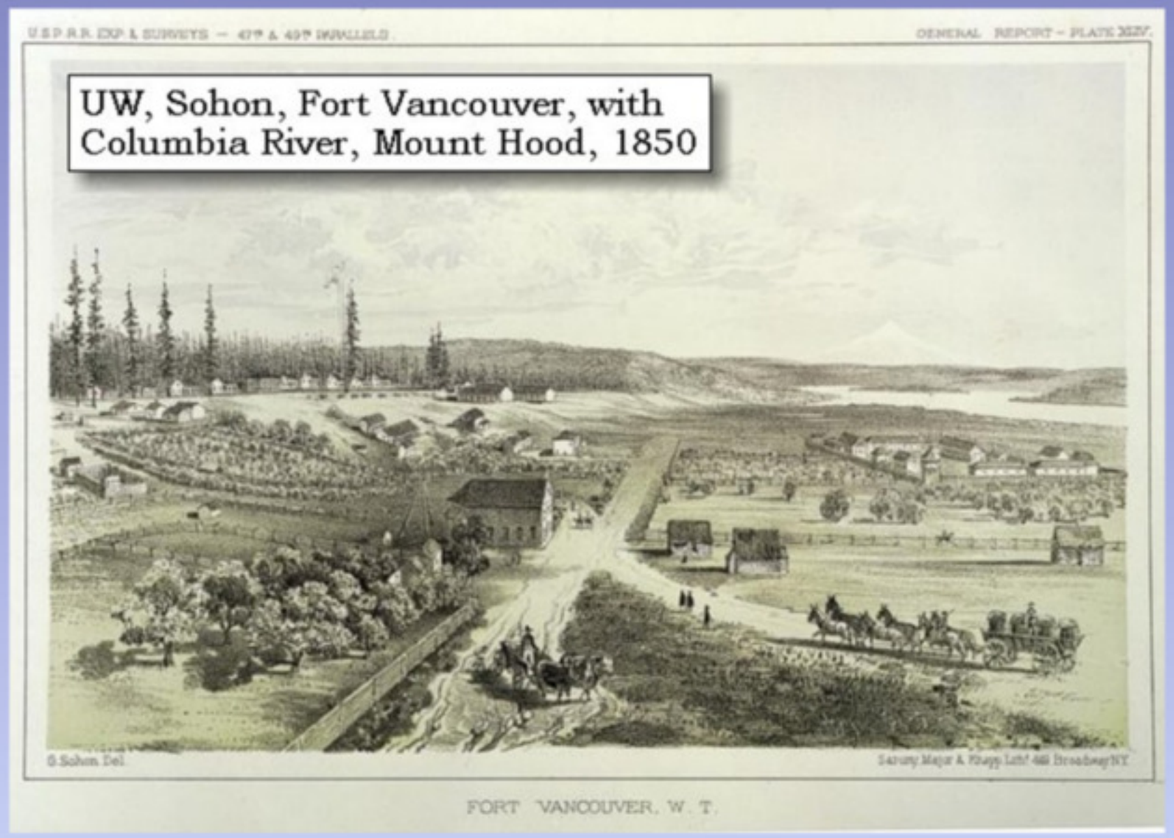

de Columbia rivier (The Dalles - Washington)

de Multnomah waterval (Oregon)

Fort Vancouver in 1850 - aan de Columbia rivier

replica van het HBC Fort

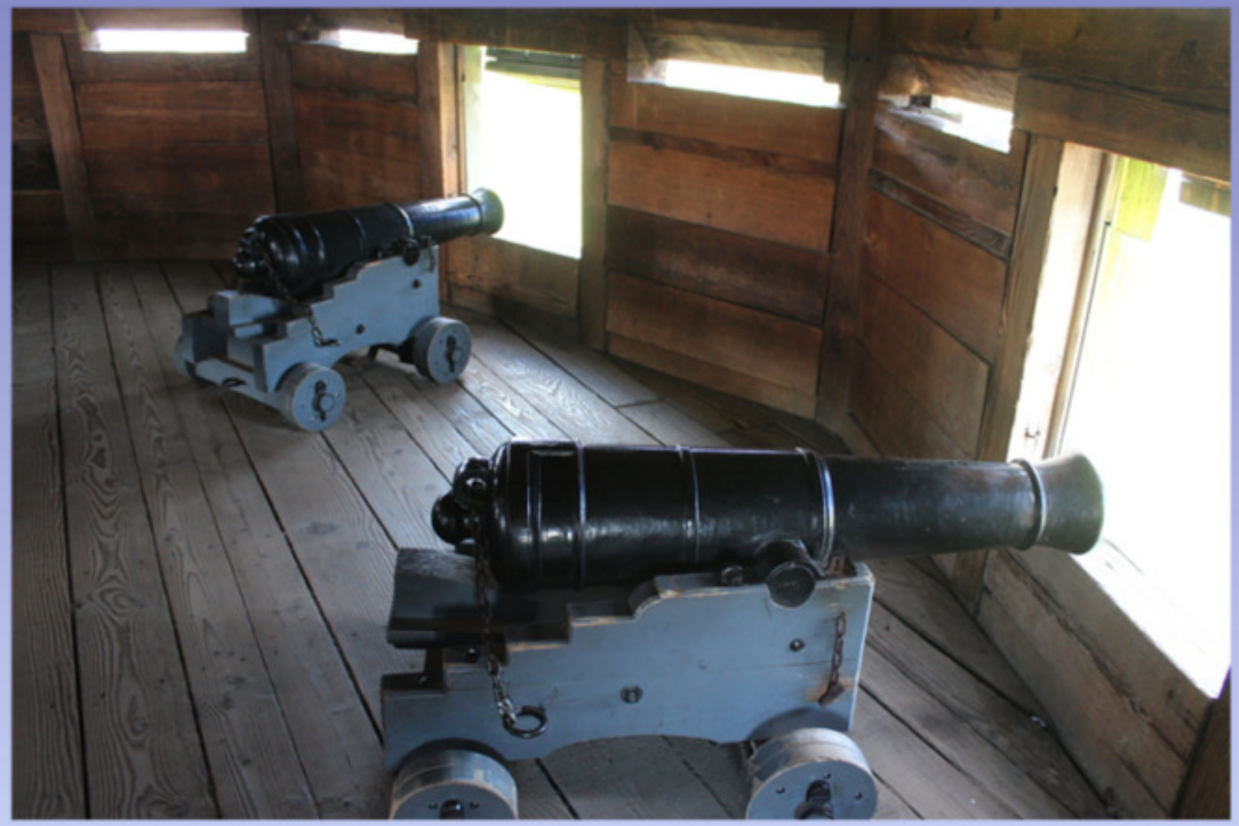

de vruchtbare Willamette vallei (Oregon)

St Paul Ã Wallamet

opgericht in 1846

door Francis Norbert Blanchet

model van de eerste kerk (1836)

het eerste schooltje stond hier (1844)

Het graf van Pater Nerinckx

in Nerinx, Kentucky

Charles Nerinckx (Herfelingen 1761 - Ste. Genevieve 1824) was een priester uit de Zuidelijke Nederlanden. Hij is vooral bekend als missionaris in de Amerikaanse staat Kentucky.

Hij was de oudste van de 14 kinderen. Van 1781 tot 1785 studeerde hij in het seminarie van Mechelen. In 1785 werd hij er tot priester gewijd. Tot 1794 was hij onderpastoor van de Sint-Romboutskathedraal in Mechelen en vervolgens tot 1797 pastoor in Everberg en Meerbeek.

Het Franse bestuur wilde hem arresteren, maar hij verstopte zich vier jaar lang in Dendermonde. In 1804 kwam hij in de V.S. aan (Alabama).

John Carroll, bisschop van Alabama, stelde hem aan als priester in de staat Kentucky, waar hij in 1805 arriveerde. Het was een enorm uitgestrekt gebied en dus was hij verplicht om zijn parochies te paard te bezoeken. Men noemde hem "de apostel van Kentucky". In 1812 stichtte hij de orde der zusters van Loretto. Hun opdracht was om katholieke scholen in Kentucky op te richten.

In 1816 en in 1821 reisde hij naar het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden op zoek naar priesters voor zijn missiewerk. Hij deed oproepen in kranten en gaf ook voordrachten. Een 20-tal jongeren voelde zich geroepen. Onder hen was ook Pieter-Jan De Smet.

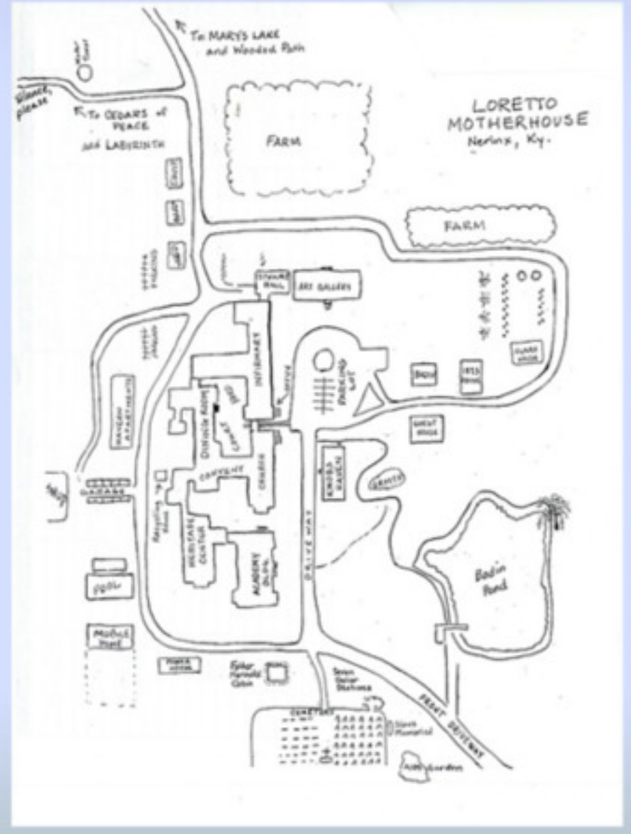
Nerinckx trok in het jaar 1824 naar de Indianen van Missouri, maar hij overleed onderweg op 63-jarige leeftijd in Ste. Genevieve. Zijn stoffelijk overschot werd naar het moederhuis van de zusters van Loretto overgebracht, waar hij nu rust in het plaatsje Nerinx in Kentucky.

Charles Nerinckx

het Klooster van Loretto (Kentucky)

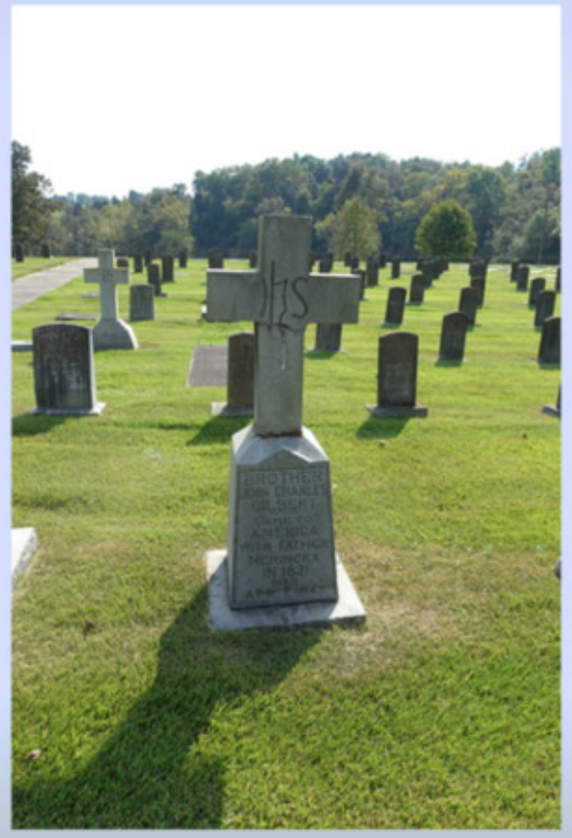

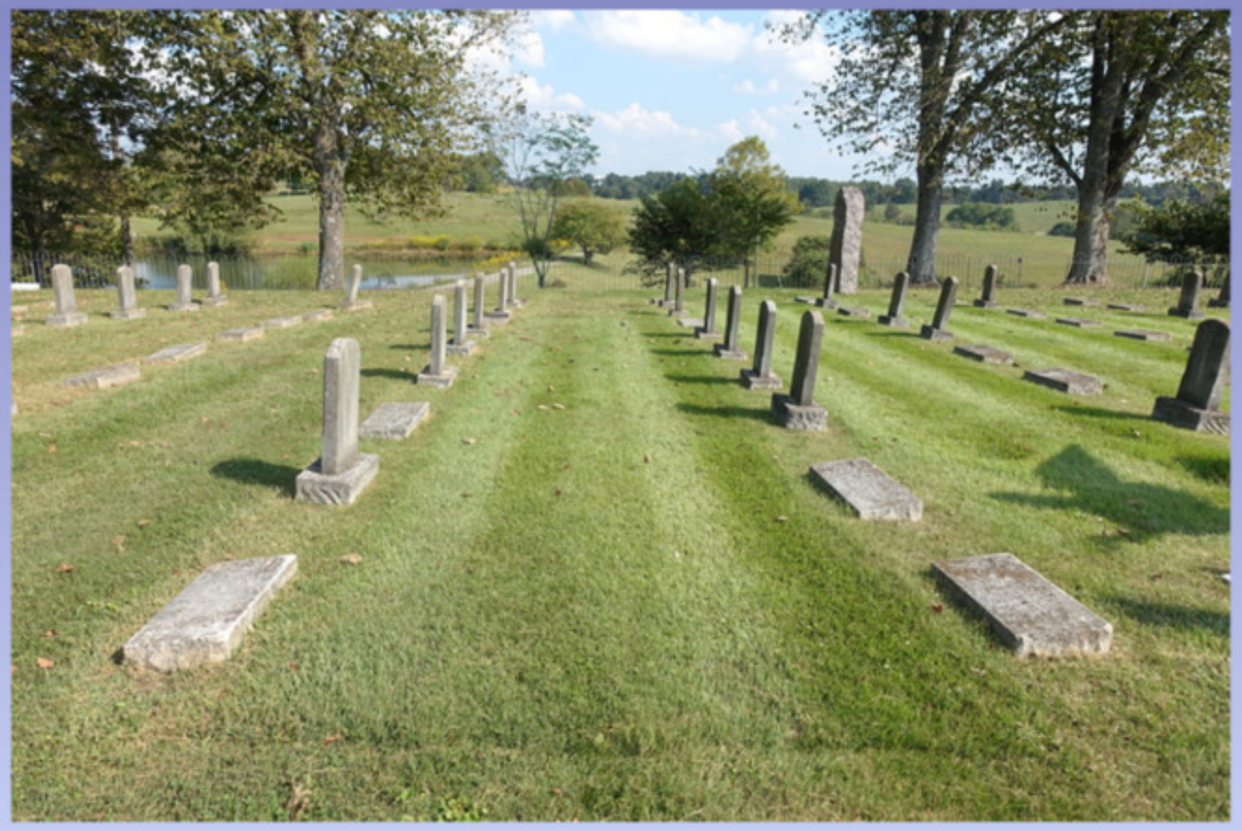
het graf van

Pater Nerinckx

zijn eerste 'woning' in St. Charles (Kentucky)

een standbeeld voor Nerinckx

in de kerk van het klooster

